

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χ.᾿Ε.

Ἡ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΘΡΜΗΓΞ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

1952

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

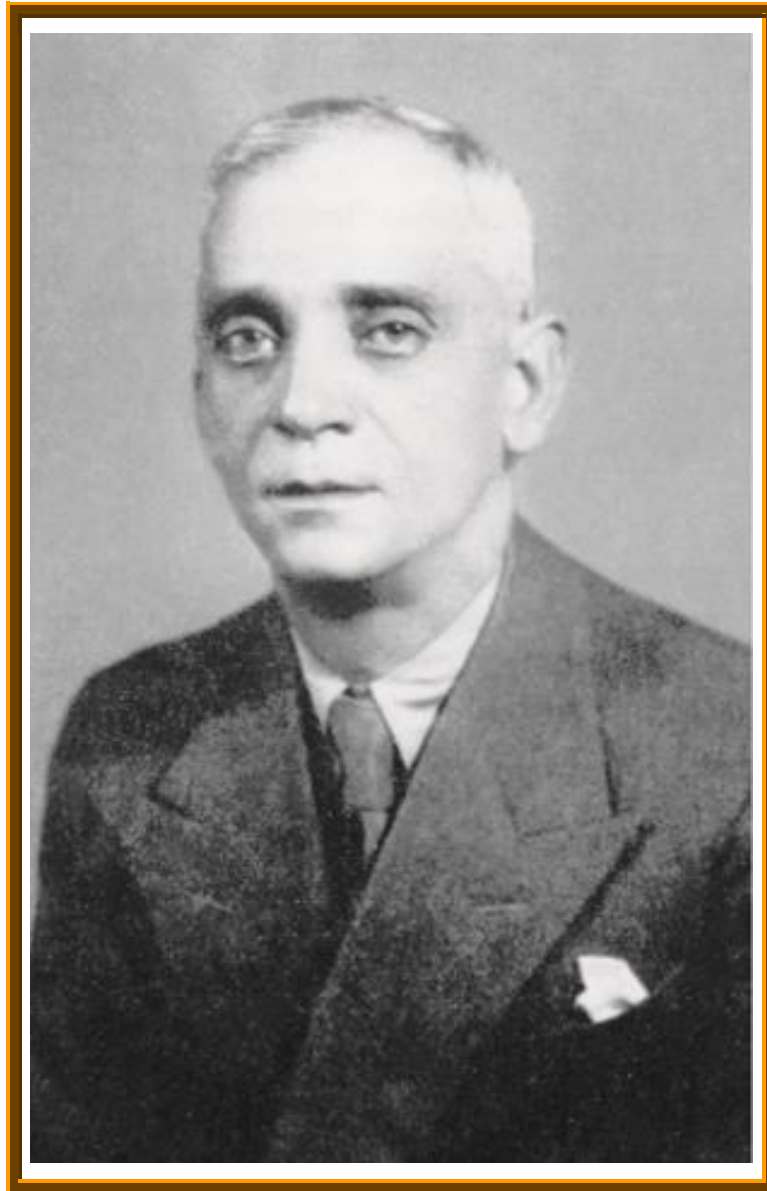
Λουκάς Λουκά

Μάϊος 2022

Κωνσταντῖνος Πρίγγος

Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.τ.Χ.᾽Ε.

(1892-1964)

Εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν κοπιῶντων

Ψηφιοποίηση, διόρθωση κειμένων καὶ σχεδιασμός ἐξωφύλλου:

Λουκάς Λουκά: louka.loukas@gmail.com

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἄγιορείτης: gerry.monk@gmail.com

Ἡ πληκτρολόγηση τῶν κειμένων ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα “MK” τοῦ κ. Δημητρίου Παπαδοπούλου, τὸ ὁποῖο διατίθεται δωρεάν στὴν ἱστοσελίδα <https://papline.gr/>

Περιεχόμενα

Κωνσταντίνος Πρίγγος.....	- 1 -
ἤχος α'	1
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	1
Κεκραγάρια.....	1
Ἔτερα συντομώτερα.....	2
Στιχηρά.....	3
Θεοτοκίον.....	8
Εἰς τὸν στίχον.....	10
Θεοτοκίον.....	13
Απολυτίκιον.....	15
Θεοτοκίον.....	16
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	17
Εἰς τοὺς αἶνους.....	17
Στιχηρά.....	18
ἤχος β'	24
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	25
Κεκραγάριον.....	25
Στιχηρά.....	26
Θεοτοκίον.....	31
Εἰς τὸν στίχον.....	33
Θεοτοκίον.....	36
Απολυτίκιον.....	38
Θεοτοκίον.....	39
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	40
Εἰς τοὺς αἶνους.....	40
Στιχηρά.....	41
ἤχος γ'	48
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	48
Κεκραγάριον.....	48
Στιχηρά.....	50
Θεοτοκίον.....	54
Εἰς τὸν στίχον.....	56
Θεοτοκίον.....	58
Θεοτοκίον συντομότερον.....	60
Απολυτίκιον.....	61
Θεοτοκίον.....	62
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	63
Εἰς τοὺς αἶνους.....	64
Στιχηρά.....	65
ἤχος δ'	72
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	72
Κεκραγάριον.....	72
Στιχηρά.....	74
Θεοτοκίον.....	79
Εἰς τὸν στίχον.....	81
Θεοτοκίον.....	84
Απολυτίκιον.....	86
Θεοτοκίον.....	87
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	88
Εἰς τοὺς αἶνους.....	88

Στιχηρά.....	90
ἤχος πλ.α'	96
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	96
Κεκραγάριον.....	96
Στιχηρά.....	97
Θεοτοκίον.....	103
Εἰς τὸν στίχον.....	105
Θεοτοκίον.....	108
Ἀπολυτίκιον.....	110
Θεοτοκίον.....	111
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	112
Εἰς τοὺς αἴνους.....	112
Στιχηρά.....	114
ἤχος πλ.β'	124
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	124
Κεκραγάριον.....	124
Στιχηρά.....	126
Θεοτοκίον.....	131
Εἰς τὸν στίχον.....	133
Θεοτοκίον.....	136
Ἀπολυτίκιον.....	138
Θεοτοκίον.....	139
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	139
Εἰς τοὺς αἴνους.....	140
Στιχηρά.....	141
ἤχος βαρὺς	149
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	149
Κεκραγάριον.....	149
Στιχηρά.....	150
Θεοτοκίον.....	155
Εἰς τὸν στίχον.....	157
Θεοτοκίον.....	159
ἕτερον.....	160
Ἀπολυτίκιον.....	161
Θεοτοκίον.....	162
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	163
Εἰς τοὺς αἴνους.....	163
Στιχηρά.....	164
ἤχος πλ.δ'	170
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	170
Κεκραγάρια.....	170
συντομότερον Κύριε ἐκέκραξα.....	172
Στιχηρά.....	173
Θεοτοκίον.....	177
Εἰς τὸν στίχον.....	179
Θεοτοκίον.....	182
Ἀπολυτίκιον.....	183
Θεοτοκίον.....	183
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	184
Εἰς τοὺς αἴνους.....	185
Στιχηρά.....	186
Ἑωθινὰ	192

Ἐωθινὸν α´	192
Ἐωθινὸν β´	194
Ἐωθινὸν γ´	196
Ἐωθινὸν δ´	199
Ἐωθινὸν ε´	201
Ἐωθινὸν ς´	204
Ἐωθινὸν ζ´	207
Ἐωθινὸν η´	209
Ἐωθινὸν θ´	211
Ἐωθινὸν ι´	213
Ἐωθινὸν ια´	216

Ἀναστασιματᾶριον
Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἦχος α΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάρια

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος ᾠ Πα ᾠ

Κυριεεκεεκραααξαπροςσεειεισακουου
σοοοονμου εισαακουουσοονμου Κυυ
υυριιιιεε Κυριεεκεεκραααξα
προςσεειεισακουουσοοοονμου προοσχεςτηφω
νηηηηητηηηηςδεηηησεεεωω
ωωςμου εντωκεκραγεεναιαιμεεπρος

σε ε ε εισ α α κου ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε π q

Kα τευ θυη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου π q ως θυ μι ι ι α α μα α α εν ω ω

ω πι ι ι ο ο ο ον σου π q ε παρ σις τω ω ων χει ει

ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η εισ α α

κου ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q

Ἔτερα συντομώτερα

Ἦχος 4̣ Πα ̣

Kυ ρι ε ε κε κρα α ξα προς σε εισ α κου ου σο ο ον μου

π q εισ α α κου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι

ε π q Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε εισ α κου ου σο ο ον μου π q

προσχεσ τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω

ως μου ^{π ρ} εν τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε

ε ει εισ α α κου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ε ^{π ρ}

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου ^{π ρ} ως θυ

μι ι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε

παρ σις των χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι νη η

η ^{π ρ} εισ α κου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ε ^{π ρ}

Στιχηρά

ἦχος α'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

ἦχος β' Πα

Τ ας ε σπε ρι νας η μω ων ε ε ευ χας ^{π ρ} προσ δε ξαι αι

α α γι ε Κυ υ υ ρι ι ι ε ^{π ρ} και πα

ρα σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ων ^{ρ π ρ} ο τι

μο ο νο ος ει ο δει ξας εν κο σμω την Α να

α α στα α α α σιν ^{π ρ}

*Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.
Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.*

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ων και πε ρι ι λα α βε

τε ε ε α α αυ την ^{π ρ} και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω

α να στα αν τι ι ι εκ νε κρω ω ων ^{π ρ} ο τι αυ τος

ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^{ρ ρ} ο

λυ τρω σα με ε νο ος η η μα α ας ^{ρ η} εκ των α νο

μι ω ω ων η η η μων ^{π ρ}

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Δ ε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω
μεν Χρι στο ο ον ^{π ρ} δο ξα ζοντες αυ του την εκ νε κρω ων
Α να α α στα α α σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος ε στι ι ι
ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^ρ ο εκ της πλα
νη ης του ου ε ε χθρου ου ου ^ρ τον κο ο σμον λυ τρω σα
α α με ε ε νος ^{π ρ}

Στιχηρὰ Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζῶν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλόανθρωπος.

Ε υ φρα ανθη η τε ου ρα νοι ^ρ σαλ πι σα τε τα θε
με λι α τη ης γης ^{π ρ} βο η η σαα τε τα α ο ο ο

ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ^{π 9} ι δου γαρ ο Εμ μα νου
 ηλ τας α μαρ τι ι ι ας η μων ^{π 9} τω Σταυ ρω προσ η
 η η λω ω ω σε ^{π 9} και ζω η η ην ο δι ι δου ους
 θα να τον ε ε νε κρω ω σε ε ^ζ τον Α δαμ α να
 στη σας ως φι λα α αν θρω ω ω προς ^{π 9}

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν,
 ὑμνήσωμεν λέγοντες· Στήριξον ὀρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τ ον σαρ κι εκου σι ως σταυ ρω θε εν τα α δι η μας ^{π 9}
 πα θον τα και τα α φε εν τα ^{π 9} και α να στα αν τα α
 εκ νε ε κρων ^{π 9} υ υ μνη η σω μεν λε ε ε γο ο ον
 τες ^{π 9} στη η ρι ξον ορ θο δο ξι ι ι ι ι α την Εκ κλη
 σι αν σου Χρι στε ^{π 9} και ει ρη νευ σον την ζω η ην η η

μων ως α γα θο ος και φι λα α αν θρω ω ω

πος ^π₉

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν ἀνάστασιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Τ ω ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω τες οι α να ξι

ι οι ^π₉ δο ξο λο γι αν προσ φε ε ρο ο μεν ^π₉ τη α

φα τω σου ευ σπλα αγ χνι ι α ^π₉ Χρι ι στε ε ο Θε ο

ο ος η η η μων ^π₉ ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε

ε ε ξω και θα να τον α να μαρ τη η τε ^π₉ ι να τω κο

σ μω δω ρη ση την Α να α στα α σιν ω ως φι λα α αν

θρω ω ω προς ^π₉

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τον τω Πατρι συν α α να α αρχον και συν α ι ι δι
ο ον Λο ο ο γον ^{πρ} τον εκ παρ θε νι κης νη δυ ος προ
ελ θον τα α α α φρα α στως ^{πρ} και Σταυ ρον και θα α να α
τον ^{πρ} δι η μας ε κου σι ως κα τα δε ξα α α
με ε ε νον ^{πρ} και α να σταν τα εν δο ο ο ξη υ μνη
η σω μεν λε γο ον τες ^{πρ} ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ο
ξα σοι ο Σω τηρ των ψυ χω ω ων η η η μων ^{πρ}

Θεοτοκίον

ἤχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Ἦχος ♯ Πα

Δ ο ο ο ξα Πα τρι ι και αι αι Υι υι ω ω και α

γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π₉^{κλ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω ω ω νων α α α μην ^π₉^{κλ}

Τ ην παγ κο σμι ον δο ο ο ο ο ξαν την εξ αν θρω

ω ω πων σπα α ρει ει ει ει σαν ^π₉ και τον Δε σπο την τε

ε κου ου σαν την ε που ρα α α α νι ι ον πυ υ υ

υ λην ^π₉ υ μνη η σω ω ω μεν Μα ρι αν την πα αρ θε ε ε

νον ^π₉ των α σω μα των το ο α α σμα και των πι

στω ων το εγ καλ λω ω ω ω πι ι ι ι σμα ^π₉ αυ

τη γαρ α νε δει ει ει ει ει χθη ου ου ρα νος και

να ο ος της Θε ε ο ο ο τη η η η τος αυ τη το

με σο τει ει χον της ε χθρας κα θε ε λου ου σα ει

ρη νην αν τει ει ση η η ξε και το βα σι ι λει ον η

νε ε ε ω ω ω ω ξε ταυ την ουν κα τε ε χο ο ον

τες της πι στε ως την α αγ κυ υ ραν υ περ μα χον

ε χο ο μεν τον ε ε εξ αυ της τε ε χθε ε εν τα α

α Κυ ρι ι ι ον θαρ ει ει ει τω τοι

οι οι οι οι οι οι νυν θαρ σει τω λα ο ος του ου Θε ου

και γαρ αυ τος πο λε μη η σει ει τους ε ε χθρου ου ους

ως παν το δυ υ υ να α α α μο ο ος

θεις τον στιχον

ἦχος α'

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν·
Κύριε δόξα σοι.

ἦχος ᾠ Πα

Τ ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν

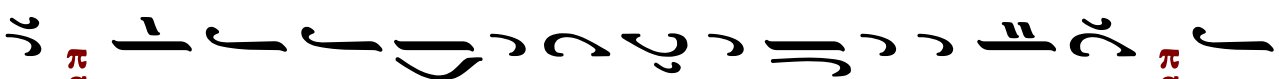

και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θημεν Κυ

ρι ε δο ο ξα σοι

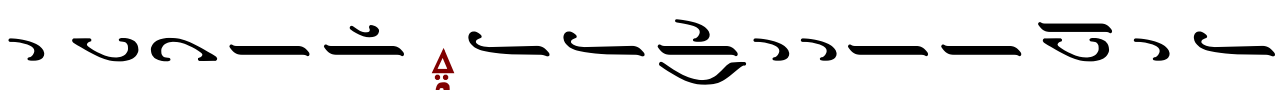

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης·
Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον
νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδάμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς
φιλόανθρωπος.

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ουρα νοι οι ευ φραι νε σθω

σαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη μετ ευ φρο συ νης Χρι

στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προσ η λω σε τας α

μαρ τι ας η μων και τον θα α να τον νε κρω σας ζω

ην η μι ιν ε δω ρη σα το ^ππε πτω κο τα τον Α

δαμ ^ππαγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωπος ^π ^Δ

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν· ὃν ὁ ἄδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχὰι δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο· Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. ὦ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωὴ; ἀλλ' ἡ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Β α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γης α κα τα λη

πτε ^Δ ^πε κων ε σταυ ρωσαι δι α φι λανθρω πι αν ^πον ο

α δης συν αν τη σας ^Δ κα τω θεν ε πι κραν θη ^π και

δι και ων ψυ χαι δε ξα μεναι η γαλ λι α σαν το ^π

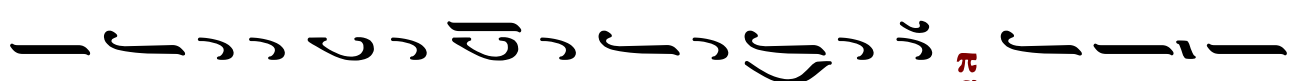

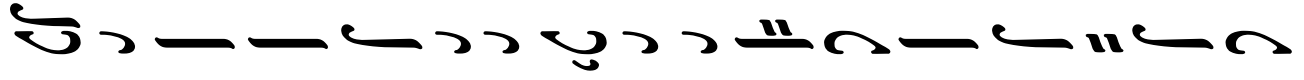
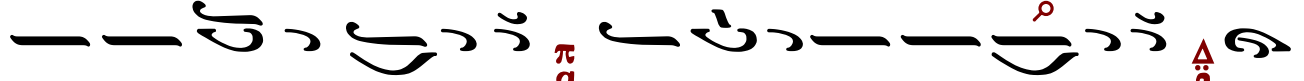

Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα τα χθο νι

οις α νε στη ^π ω του θαυ μα α τος ^Δ ^π πωσ θα να α του ε γευ

σα το η των α παν των ζω η ^Δ αλλ η ως η βου λη θη κο

 σμον φω τι ι σαι κραυ γα ζον τα και λε γον τα ο α

 να στας εκτων νε κρων Κυ ρι ε δο ο ξα σοι

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὄδυρμου τὸν τάφον σου κατέλαβον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἀχραντὸν σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Γ υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με τα σπου

 δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε λα βον και μη ευ

 ρουσαι το α α χραν τον σω μα σου πα ρα δε του αγ

 γε λου μα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον θα αυ μα τοις

 α πο στο λοις ε λε γον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα

 ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ος

Θεοτοκίον

ἦχος α'
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἴδου πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἑσαίου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς· διὸ καὶ φύσις ἐκαινοτόμησεν. Ἄλλ' ὦ Θεομῆτορ, ἰκεσίας σῶν δούλων, σῶ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης, ἀλλ' ὡς τὸν εὐσπλαγχτὸν σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ Πα

Δ ο ο ο ξ α Πα τρι ι και αι αι Υι υι ω ω και α

γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π₉κλ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω ω ω νων α α α μην ^π₉κλ

Ι δου πε πλη η η ρω ω ω ται η του Η σα ι ι

ου ου προ ο ορ ρη η η η σις ^π₉ Παρ θε νος γαρ ε γε

εν νη η σας ^π₉ και με τα το κον ως προ το ο κου δι

ε ε ε μει ει ει ει νας ^π₉ Θε ος γαρ η η ην ο τε

χθεις ^π₉ δι ο και φυ σις ε και νο το ο μη η σεν ^π₉ αλλ

 ω Θε ο μη τος ι κε σι αι αις σω ων δου ου λων ^η σω

 τε με νει προσ φε ρο με ε ε ε να α ας σοι μη η

 πα ρι ι ι ι δης ^π₉ αλλ ως τον ευ σπλαγ χνον σαις αγ κα

 λαις φε ε ρου ου σα σοις ι κε ται αις σπλαγ χνι

 ι ι σθη η η η τι ^π₉ και πρε ε σβε ευ ε σω θη

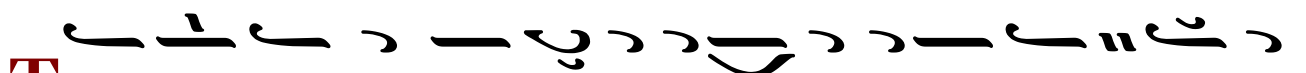
 ναι τας ψυ χα α ας η η η η μω ω ων ^π₉

Ἀπολυτίκιον

^{ἦχος α'}

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν διὰ τοῦτο αἰ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἦχος ⁴/₉ Πα

T ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι αι ων και

 στρα τι ω των φυλασ σον των το α χραν τον σου σω ω μα ^Α₉

α νε στης τρι η μερος Σω τηρ **Δ**ιδω ρου μενος τω κο σμω την ζω
 ην **π**δι α του το αι δυ να α μεις των ουρα νων ε βο ων
 σοι Ζω ο δο τα **π**δο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε **Δ**
 δο ο ξα τη βα σι λει α σου **Δ**δο ξα τη οι κο νο μι α
 σου μο νε φι λα ανθρω πε **π**

Θεοτοκίον

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

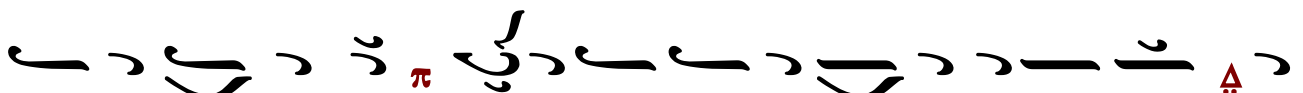
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἔσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

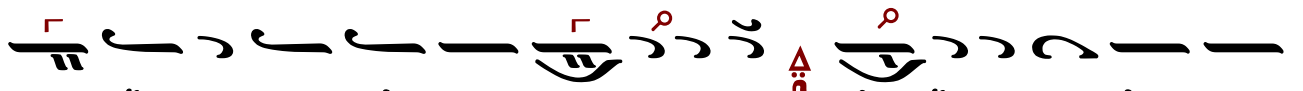
Δόξα, καὶ νῦν

ἦχος β' Πα

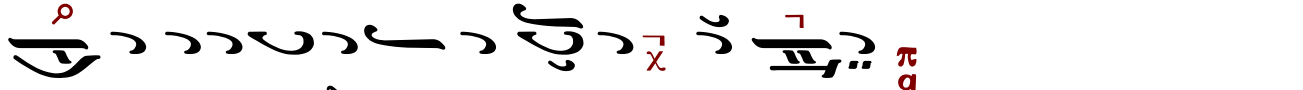
Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι αι
 ρε **Δ**συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε σπο
 της **π**εν σοι τη α γι α κι βω τω **Δ**ως ε φη ο δι και ος
 Δα βιδ **Δ**ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα νων βα στα σα

 σα τον Κτι στην σου ^{π ρ} δο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ^{Δ ρ} δο

 ο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου ^{Δ ρ} δο ξα τω ε λευ θε

 ρω σαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου ^{π ρ}

Εἰς τὸν Ὅρθρον

^{ἦχος α'}

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

^{ἦχος β'} Πα

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μι ν ^{Δ ρ} ευ λο γη

 με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^{π ρ}

Εἰς τοὺς αἶνους

^{ἦχος α'}

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

^{ἦχος β'} Πα

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε ε α αυ το ο ον

εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

αι νει τε αυ το ον πα α α αν τεσ οι οι α αγ γε ε

λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

ω

στιχηρά

ἤχος α'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἦμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Ἦχος ᾠ Πα

Ἦμνοῦ μέν σου Χρι στε ε τοσω τη η ρι ο ον πα α α θος και
δο ξα ζο μεν σου την α να α α στα α α σιν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ Σταυ ρο ον υ πο μει νας και τον θα να τον κα ταρ
γη η η η η σας και α να στα ας εκ των νε κρω ω
ων ει ρη νευ σον η μων την ζω ην Κυ υ ρι ι
ε ε ως μο νος Παν το δυ υ υ να α α μος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Ὁ τον α α δην σκυ λευ σας και τον αν θρω πον α να

στη η η η η η σας τη α να στα α σει σου Χρι στε ε
 ε ^π α ξι ω σον η μας εν κα θα α ρα α κα αρ δι ι
 α ^η υ υ μει ει ν και δο ξα α α ζει ει ει ν σε ^π

*Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
 Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ
 ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν·
 ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.*

Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα α ζο ν
 τες υ μνου ου μεν σε Χρι στε ^π ε τε χθης εκ Πα αρ θε
 ε νου ^η και α χω ρι στος υ υ πηρ χες τω ω ω Πα α
 α τρι ^π ε πα θες ως α αν θρω ω ω πος και ε κου
 σι ως υ πε μει νας Σταυ ρον ^π α α νε ε στης
 εκ του ου τα α φου ως εκ πα α στα δος προ ο ο ε ε
 ελ θων ^π ι να σω σης τον κο ο ο σμο ον Κυ υ

ρι ε δο ο ο ξα α α σοι π ρ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
Ὄτε προσηλώθη τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἢ κτίσις
ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων
ἀνέστησας, καὶ τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον ἤνοιξας· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο τε προσ η λω θης τω ξυ υ λω ω του Σταυ ρου π ρ το τε

ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ε ε ε χθρου

η κτι σις ε σα λε ε ε ευ θη η τω φο ο ο ο βω ω π ρ

ω σου ου και ο α δης ε σκυ υ λε ευ θη τω κρα π ρ

α α τει ει ει σου π ρ τους νε κρους εκ των τα φων α νε

ε στη η η σας και τω λη στη τον πα ρα δει σον η η π ρ

νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ε ος η μων δο ο ο ξα α π ρ

α σοι π ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁδυρόμενοι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνημά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι γυναῖκες· εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οδυρομεναι μεετασπουδης τομνημασου
κατεελλαβαιαιτιιιιμιαιαιγυναιαι
αικες ευρουσαι δε τον ταφον ανεωωγωμεεενον
και μαθουσαι παρα του αγγελου το καινον και πα
ραδοξον θαυμα απηγγειλαιααντοις αα
ποστοοολοις οτιανεστη ο Κυυριι
ος δωρουμενος τωωκοοσμοτομεγαεεε
λεεεος

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τὴν τῶν παθῶν θεῖαν μωλώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγενημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ♯̣ Πα

NH ΠΑ

Την των παθωνθειαν μωλωπωωσιν σου προσκυνου
 μεν Χριστε ε ο Θεος και την εν τη Σιων δε
 σποτικην ιεερουουργιαν την εν τελειτων αι
 αιωνων θεοφαναωως γεγενημεεε
 ενην τους γαρ ενσκοτεικαθευδοοντας οηλιος
 εφωωτισααας τη ης δι και αι οσυυυ
 υνης προς ανεπερον χειραγων εελλαμ
 ψιν Κυρι εδοοοοξαααα σοι

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων, ἐνῆντίσασθε· Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτω προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγιῖδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἄνεστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΑ
 Το φιλοταραχον γενοσ των Ιουδαιων εν ω
 τι ισαασθε πρ που εισιν οι Πιλατωπροσ ε
ΝΗ ΠΑ
 ελθοντες ειπωσιν οι φυλααασσοοντες
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
 στραατιωωωωται πρ που εισιν αισφραγιδες του μνη
ΠΑ
 μαατος πρ που μετετεθηηοτααφης πρ που επρα
 θηηοααααπραααατος πρ πως εσυλη
ΜΕΛ ΠΑ
 ηθηοοθησαυρος πρ τισυκοφαντειτετην εγερσιν
ΝΗ
 τουστααυρωωθεεντος παραααανοοο
ΠΑ
 μοι Ιιουδαιαιαιαιοι πρ ανεστηοεννε
πρ
 κροις ελευθεερος και παρεχειειτωωκοοσμη
πρ
 τομεεεγαααεελεεεος

ἤχος β'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος β'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος Δι

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει ει εισ α α
α α κου σο ον μου εισ α α κου ου σον μου Κυ υ υ
ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς
σε ε ει ει εισ α α α α κου σο ον μου προ ο σχες
τη φω ω νη η τη ης δε ε ε η η η σε ε ω ω ως
μου εν τω κε κρα α γε ε ναι αι αι με προς σε ε
ε εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι α
μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ σις
των χει ει ρω ωων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι νη η
η εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ε

Στιχηρά

ἦχος β'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Ἦχος Δι

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε ον Λο γον
σα ρ κω θεν τα εκ παρ θε ε νου ου ου Μα ρι ι ας δε ευ

τε ε προσ κυ νη η η σω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ υ υ

υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε δο ο ο θη ως αυ το ος

η θε ε λη σε και α να στα α ας ε εκ νε

κρων ε σω σε με τον πλα νω ω με νο ον α α αν

θρω ω ω πον

*Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.
Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.*

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μων το καθ η μων χει ρο γρα φον προσ

η λω ω σα ας τω Σταυ ρω εξ η η η λει ει ει

ψε και του θα να του το κρα α το ο ος κα τη η ηρ

γη η η σε προσ κυ νου ου μεν αυ του την τρι

η με ε ρο ον ε ε ε γε ε ερ σιν

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ Λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Cυν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου την A
 να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω της ε
 ε στι και Σω τη ηρ των ψυ χω ω ν η μων και εν
 δο ο ξη φο βε ρα και κρα ται α α δυ να α α
 μει πα λιν ερ χεται κρι ναι κο σμο ον ο ον ε ε ε
 πλα α α σεν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· Ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ἔλεησον ἡμᾶς.

Cε τον σταυ ρω εν τα και τα α φε ε εν τα αγ γε λος ε
 κη ρυ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε γε ταις

γυ ναι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε κει ει το ο Κυ

υ υ ρι ι ι ος α νε στη η γαρ κα θως ει ει

πεν ως παν το δυ υ υ να μος δι ο σε προσ κυ υ νου

ου ου μεν τον μο ο ο νον α θα α α να α α τον

Ζω ο δο τα Χρι στε ε λε ε η η σο ο ον η η

η μας

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τη ρη γη η σας την του ξυ υ λου ου ου

κα τα α ραν εν τη τα φη σου ε νε κρω ω σας του

θα να α α α του ου το κρα α α τος εν δε τη

ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος τω ωων αν θρω ω

πων **Δ** δι α του το σοι βο ο ω ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι

στε ο Θε ο ος η μω ων δο ο ο ξα α α

Δ
σοι

*Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἦνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ
χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ
σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.*

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ε φο ο ο βω πυ υ λαι

αι αι θα να α του **Δ** πυ λω ροι δε α δου ι δο ον τε ε ες σε

ε ε ε πτη η η ξαν **Δ** πυ λας γαρ χαλ κα ας συν

ε ε ε τρι ι ι ψας **Δ** και μο χλους σι δη ρου ους συν

ε ε θλα σας **Δ** και εξ η γα γες η μα α ας εκ σκο ο

Δ τους και σκι ας θα α α να α α του ου και τους δε

σμοϋς η μωων δι ι ε ε ερ ρη η η ξας

Ἀπό φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Τον σωτηριον υμνοον αδοοντες εκστο

μαατων αναμεεελψωωωμεενδεεευτε

παντες εν οικω Κυυριιιου προσπεεσωωω

μεν λεεεγοοντες οεπιξυλουσταυρω

θεις και εκνεκρωων αναστας καιωνενκολποις του

Πααατρος ιλασθηητιταις αμαρτιιι

αιαις ημων

Θεοτοκίον

ἤχος β'
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Δοοοξα Πααατριιι και αι Υιω και

ααγιιω Πνεεεευματι

Και νυ υυυυ και ααει και εις τους αιωνας

των αιωωνων ααμην

Παρηηηληθεν ηησκιιιααα του νοο

μου της χααριιιι τοοοοοο εελθου ουουσης

ως γαρ ηβααατος ουουκ εε και αιεε

τοκαταφλεεεεε γοοοοο μεεεενηη

ουουτω παρθεενοοοοο τεεεκεεε

και παρ θε ε νο ος ε ε ε ε ε μ ει ει ει νας αν τι
 στυ λου πυ ρο ο ος δι και ο συ νης α νε ε ε
 τει λεν Η η η λι ι ι ος αν τι ι Μω υ
 σε ε ως Χρι στο ο ος η σω τη ρι ι α τω ν
 ψυ υ χω ω ω ν η η η μω ω ω ν

Θις τόν στίχον

ἦχος β'

Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος Δι

Η Α να στα σι ις σου Χρι στε ε ε Σω τη ρα πα
 σαν ε φω τι σε την οι οι οι κου με ε νην και α νε
 κα λε σω το ι δι ο ον πλα α α σμα παν το δυ να με

Κυ υ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας, δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δ ι α ξυ λου Σω τερ κα τηρ γη η σας την του ξυ υ λου
ου ου κα τα α ραν κρα τος θα να του τη τα φη η σου ου ου
ε νε ε ε κρω ω ω σας ε φω τι σας δε το γε νος
η μω ων τη ε γε ε ερ σει σου δι ο βο ω
με εν σοι Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων
δο ο ο ξα α α σοι

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ, φανείς καθηλωμένοι, ἡλλοίωσας κάλλος κτισμάτων, καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν. Ἐβραῖοι δὲ σφραγῖσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι, ἀλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγχων σου καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστάς, Κύριε δόξα σοι.

Ε ν τω Σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη η η λω με ε

נוֹסֵף אֶל־לְוִי־וְלִבְנֵי־לֵוִי־וְלִבְנֵי־לֵוִי־וְלִבְנֵי־לֵוִי אֶל־אֲבוֹתָם
νος ηλ λοι ω ω σας κα αλ λο ο ος κτι ι σμα α α των

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
και το μεν α α παν θρω ω πο ον στρα τι ω ω ω ται δει κνυ

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
υ υ με ε ε νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε κε ε

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
εν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα φον η τη σα αν

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
το την σην ε ξου σι αν ου ου ουκ ε πι στα α α με ε

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
ε νοι αλλ ο δι οι κτο ον σπλαγ χνω ων σου κα τα δε

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
ξα α α με νο ος τα α φη ην και τρι η η με ρος α να

וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ וְכֵן אֶל־כָּל־אֲבוֹתֵינוּ
στα ας Κυ υ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

*Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς διὰ θνητούς, ἐν Ἄδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατός, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, παράδεισον ἀνθ' Ἄδου, οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.*

Z ω ο δο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος υ πο στα

α ας δι α α θνη η η τους εν α δη δε κα τελ θων ω ως

δυ να α τος τους ε κει την ε λευ σιν με νον τας τη ην σην

α φαρ πα σας ως εκ χει ρο ο ος κρα α ται ου Πα

ρα δει σον ανθ α δου οι κειν δε δω ω ω ρη σαι δι ο

και η μιν τοις δο ξα ζου ου σι την σην τρι η η η με ρον

ε ε ε γε ε ερ σιν δω ρη σαι ι λα σμο ον α α

μαρ τι ων και το με ε γα α ε ε ε λε ε ε

ος

Θεοτοκίον

ἤχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἔστι βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και αι Υι ω και

α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Ω θαυ μα το ος και αι αι νου παν των τω ων πα α λαι αι

αι θαυ μα α των τις γαρ ε γνωμη η τε ε ε ρα α νευ αν

δρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ κα λαι αις

φε ε ρου ου σαν τον α πα σαν την κτι ι σι ιν πε ρι

ε ε ε χο ο ον τα Θε ου ου ε ε στι ι βου λη

η η το κυ υ η η θε εν ον ως βρε βος παν α α γνε ε

σαιο ω λε ε ε ναις βα στα α α σα α α σα και

μη τρι κην παρρη σι αν προς αυ το ον κε ε ε κτη με ε

νη μη παυ σηδυσ ω ω που σα υ περ των σε ε ε τι μω

ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι τας ψυ

υ χα α ας η η η μω ω ω ν

Ἀπολυτίκιον

ἦχος β'
Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ἦχος Δι

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανα τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον α δην ε νε ε κρω σας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε

ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας

πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον

ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα

σοι

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Δι

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα τα

σα Θε ο το κε μυστη ρια τη α γνει α ε σφρα γι

σμε νη και παρ θε νι α φυλαττο με ε νη Μη τηρ ε

γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον αυ τον

ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος Δι

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ι ι ου

Εἰς τοὺς αἶνους

ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος Δι

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ τον ε ε εν

τοι οι ος υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μονο ος τω

ω ω Θε ε ε ω

αι νει τε αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις αυ

του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μονο ος τω ω ω Θε ε

ε ω

στιχηρά

ἦχος β'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόθρωπος.

Ἦχος Δι

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε ε δο ο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ι ι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον

θα να τον κα τη η ηρ γη σας ι να δει ξης

τοις λα οις την εκ νε κρων σου ου Α να α α στα α α

σιν ω ως μο ο νος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα; διατὶ γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνείτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρισμῶν σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι ω ται

α πω λε ε σαν τη ρουν τες τον Βα α α σι λε ε α δι

α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την πε ε ε τραν τη ης ζω

ω η ης η τον τα φεν τα δο τω ω σαν η α να στα

αν τα α προσ κυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες

συν η μιν δο ξα τω πληθει των οι κτι ρ μω ωων σου

Σω ω τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Χαίrete λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίrete λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Χαι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε αγ γε λος ε

κα α θι σεν εις τον λι ι ι θον του μνη η η μα α α

τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το ει πω ω ων

Χρι στος α νε ε στη εκ νε κρω ω ωων ο ο Σω τη ηρ

του κο ο ο σμου και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα α

α ε ε ευ ω δι ι ας χαι ρε τε λα οι οι οι και

αι α γαλ λι α α α σθε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύτης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀ γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε ως
Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε κο ο ο
μι ι ι σεν αγ γε λος δε τον λι ι ι θον του εν
δο ο ξου σου μνη η η μα τος εν τη ση α να
στα α α σει ε κυ υ υ λι ι ι σεν ο με ε
ε ε εν αν τι της λυ υ υ πης ευ φρο συ νης
συ υμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ ων ο δε
ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο δο
την κη ρυ υ υ τ τω ων η μιν δι ο βο ω με εν
σοι οι ευ ερ γε τα των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α σοι

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
Ἐρραναν μύρα μετὰ δακρῦων, ἐπὶ τὸ μνήμά σου αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ε ρ ρα ναν μυ ρα με τα δα α κρυ υ υ ων ε πι το ο
μνη η μα α σου ου ου αι αι αι γυ ναι αι κες και ε πλη
σθη χα ρας το στο ο ο μα α αυ των εν τω λε
ε ε γειειν α νε ε ε ε ε στη η ο ο Κυ υ υ
ρι ι ι ος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ἄδῃ τριημερεύσαντα, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἧς, πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Α ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο ον
τον Θε ο ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως δι

η μας σταυ ρο ον υ πο μαι ει ει ναν τα και εν τω
 α δη τρι η με ρε ε ευ σα α αν τα και προσ κυ
 νη σα τω σαν αυ του την εκ νε κρω ων α να α α
 στα α α σιν δι ης πε φω τι ι σται παν τα του κο
 σμου τα α πε ε ε ρα α α τα

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
 Ἐσταυρώθης, ἐτάφης, Χριστέ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ
 Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Ε σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η η
 βου λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε
 ο ος και αι αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κο

 σμω ζω η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το
 ΓΑ ΔΙ

 με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
 Ὅντως παράνομοι σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἤξιώσατε, ἔχουσι τὴν
 γνῶσιν οἱ φύλακες, σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον· Εἶπατε, ὅτι ἡμῶν
 κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δὲ καὶ
 γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ.
 Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τῷ γένει
 τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΔΙ ΓΑ
 Ο ν τως πα ρα νο μοι σφρα γι σαν τε ε ες τον λι α

 θον μει ζο νος η η μας θαυ μα το ο ο ος η ξι ω

 ΒΧ ΔΙ
 ω ω σα α α α τε ε χου σι την γνω ω σιν οι

 φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του μνη μα α

 τος και ε ε ε ε λε ε ε ε γον ει πα τε ο τι η
 ΓΑ ΝΗ
 μων κοι οι οι μω ω με ε ε νων ηλ θον οι μα θη ται

 και ε ε κλε ψαν α α αυ τον και τις κλε πτει νε ε

κρον μα λι στα δε ε ε ε και αι γυ υ μνο ον αυ

τος α α α νε ε ε στη αυ τε ζου σι ω ως ως Θε ε

ος κα τα λι πων και εν τω ω τα α φω τα εν τα

α φι α α α αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι

οι πως ου δι ε ερ ρη ξε ε ε τα α ας σφρα γι ι

δας ο τον θα να τον πα τη σας τω γε νει τω ω ων αν

θρω ω πων την α τε λευ τη τον ζω ην δω ρου ου

ου ου με ε ε ε νος και το με ε γα ε ε ε

λε ε ε ε ος

ἦχος γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος γ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ᾠχος ἢ Γα

Κ υ ρ ι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος σε

ε εισ α α α α κου ου σο ο ον μου εισ α α κου ου σον μου

ου Κυ υ υ ρ ι ι ι ε ε ^{π ρ} Κυ υ ρ ι ι

ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ α

α α α κου ου σο ο ον μου ^{χ ρ} προ σ χ ε σ τ η φ ω ν η η η η η τ η σ

δε ε η η η σε ω ω ως μου ου ^{π ρ} εν τω

κε κρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε εισ α α κου

σον μου ου Κυ υ ρ ι ε ^η

Κ α τ ευ θ υ ν θ η τ ω η η π ρ ο σ ευ χ η η η η η η μου ^{χ ρ}

ως θυ μι ι α α μα ε εν ω ω ω πι ο ο ο ον
 σου ου ^πε παρ σι ι ις των χει ρω ω ω ω ων μου
 θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ^χεισ α α κου σον
 μου ου Κυ υ ρι ε ^η

Στιχηρά

^ηχος γ'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστῷ Σωτῆρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήργηται,
 γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

^ηχος ἠ Γα

Τω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος λε λυ
 υ ται ^π και δι α βο λου η πλα νη η κα τηρ γη ται ^γ γε νος
 δε αν θρω πων πι ι στει σω ζο με νον ^χ υ μνον σοι καθ ε
 κα στη ην προσ φε ρει ^η

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέγκται, πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Π ε φ ω τ ι σ τ α ι τ α σ υ μ π α ν τ α τ η α ν α σ τ α σ ε ι σ ο υ Κ υ
ρι ε και ο πα ρ α δ ει σ ο ς πα α λ ι ν η ν ε ω ω κ τ α ι πα
σα δε η κ τ ι σ ι ς α ν ε υ φ η μ ο υ σ α α σ ε υ μ ν ο ν σ ο ι
καθ ε κα σ τ η η ν π ρ ο σ φ ε ρ ε ι

Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

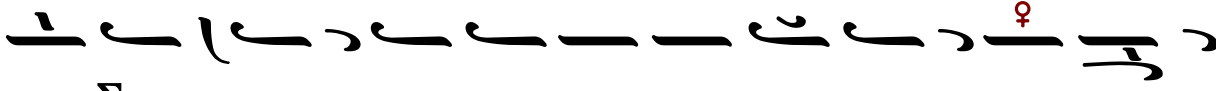
Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνω τὴν ἐξουσίαν, ἀδιάρητον, ἀκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δ ο ξ α ζ ω τ ο υ Π α τ ρ ο ς και τ ο υ Υ ι ο υ τ η ν δ υ ν α μ ι ν
και Π ν ε υ μ α τ ο ς α γ ι ο υ υ μ ν ω τ η ν ἐ ξ ο υ σ ι ι α ν
δι αι ρ ε τ ο ν α κ τ ι σ τ ο ν θ ε ο τ η τ α Τ ρ ι α δ α ο μ ο ο υ
σι ι ο ν τ η ν β α σ ι λ ε υ ο υ σ α ν ε ι ς α ι ω ν α α ι ω
ν ο ς

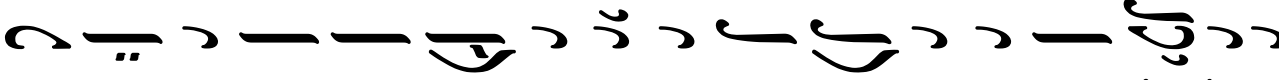
Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μύλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Τ ον Σταυ ρο ον σου τον τι μι ον προσ κυ νου ου μεν

 Χρι στε και την α να στα σιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο ο

 μεν ^{π ρ} τω γαρ μω λω πι σου ^{χ ρ} η μεις οι πα αν τες ι α α

 θη μεν ^{ρ η}

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

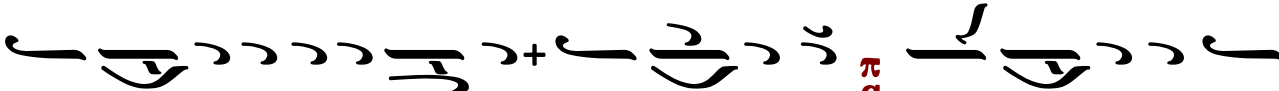
Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Υ μνου μεν τον Σω τη ρα ^{χ ρ} τον εκ της Παρ θε νου σαρ

 κω θε εν τα ^{π ρ} δι η μας γαρ ε ε σταυ ρω ω ω θη ^{π ρ} και

 τη τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη ^{π ρ} δω ρου με νος η

 μιν το με γα ε ε λε ος ^{ρ η}

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐν ἄδῃ καταβάς Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Τοῖς ἐν ἀδῃ καταβάς Χριστὸς εὐηγγελίσατο
το θαρσεῖτε λέγων νυν νενίκηκα ἔγωγε μιῆ
ἀναστάσις ἔγωγε ὑμᾶς ἀνάξω λύσας θάνα
του οὐτας πύλας

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλόνηρωπε.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ
ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν ἐκ βαθέων
κραυγάζοντες Χριστὲ ὁ Θεὸς ὁ
φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ ἀναστάσει

ει σου ^{π ρ} ε ξε λου τον λα ο ο ον σου ^{π ρ} εκ χει ρος των ε
 χθρων σου φι λα ανθρω πε ^{ρ η}

Θεοτοκίον

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πειραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φερμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

ἦχος ἠ' Γα

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι αι Υι υι υι ω ^{ρ ρ} και
 αι α α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι ^{π ρ κλ} ^{ρ η}
 Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α ει ^{ρ ρ} και εις τους
 αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α μη
 ην ^{π ρ κλ}

Π ω ω ω ως μη η η θαυ μα α α σω μεν τον θε

αν δρι κο ο ον σου το ο κο ον παν σε ε βα α α σμι

ι ι ι ε ε πει ραν γα αρ α α αν δρος μη δε

ξα με ε ε ε νη Παν α α α μω με ε τε κες α

πα το ο ρα Υι ο ον ε εν σα α αρ κι ι ι τον προ

αι ω νων ε εκ Πα α α τρος γεν νη θε ε ε εν τα α

α μη η η το ο ο ο ρα α μη δα μω ως

υ πο μει ει να αν τα τρο ο πην η φυρ μο ο ο ον η η δι

αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ε ε ε ε ρας ου

σι ι ι ι ι ι ας την ι δι ο ο τη η τα σω ω ω ω

αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α δι ο ο Μη

 τρο πα α α αρ θε νε Δε ε ε σποι να ^χ ₉ αυ τον ι

 κε τευ ε ε ε ε σω ω θη η η η ναι ^χ ₉ τας ψυ χα α α

 ας των ο ορ θο ο ο δο ο ο ο ξως ^χ ₉ Θε ο το ο ο

 ο ο ο κον ο μο ο λο γου ου ου ου ου ουν τω

 ων ^χ σε ε ε ε ^η

Θις τόν στίχον

^{ἦχος γ'}

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον φιλόνηρωπε.

Ἦχος ἠ Γα

Ο τω παθει σου Χρι στε α μαυ ρω ωσας τον η λι ι

 ον ^π ₉ και τω φω τι της σηης α να στα σε ως φαι δρυ νας

 τα συμ παν τα ^χ ₉ προσ δε ξαι η μων τον ε σπε ρι νον υ μνον

φι λα ανθρω πε ρη

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρτας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Η ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε

την οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα

α σμα φθα ρεν α νε κα λε σα α το δι ο της κα τα ρας του

Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν το δυ να με

Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι, ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄρα, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν, κατελθὼν ἐν ἄδη δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θ ε ος υ πα ρ χων α να λ λοι ω τος σα ρ κι πα α σχων

η λ λοι ω ω σαι ον η κτι ι σις μη φε ρου σα κρε μα

με νον ο ραν ^{κ ρ} τω φο βω ε κλο νει το και στε νου σα υ

υ μνει την σην μα κρο δυ μι ι αν ^{π ρ} κα τελ θων εν α δη δε

τρι η με ρος α νε ε στης ζω ην τω κο σμω δω ρου με νος

και το με γα ε ε λε ος ^{ρ η}

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἴνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὸς λυτρώσῃς, θάνατον ὑπήνεγκας, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγινόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

^ρ | να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ

τρω σης θα να τον υ πη νε ε γ κας ^{π ρ} και τρι η με ρος εκ νε

κρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους σε Θε ο

ον ε πι γνο ον τας ^{π ρ} και κο σμον ε φω τι σας Κυ υ ρι

ε δο ο ξα σοι ^{ρ η}

Θεοτοκίον

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος ἠΐ Γα

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι αι Υι υι υι ω και

αι α α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι και

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α ει και εις τους

αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α μη

ην και

α σπο ο ρως ε εκ θει ου Πνε ε ευ μα τος βου λη σει

δε ε Πα α α τρος συν ει λη η φα ας Υι ον το ον του ου ου

Θε ε ε ε ου ου εκ Πα τρος α μη το ο

ρα προ των αι ω ω ω ω νων υ υ πα α αρ χο ο ο

ον τα α ^{π ρ} δι η μα α ας δε ε εκ σου α πα το

ο ρα γε ε ε ε γο ο νο ο ο τα σαρ κι ι ι ι α πε ε κυ

υ υ η η η η σα ας ^{π ρ} και βρε φο ος ε ε γα λου

χη σα ας ^{γ ρ} δι ο μη πα α αυ ση πρε σβε ε ε ε ευ

ειν ^{χ ρ} του λυ τρω θη η ναι κι ιν δυ υ νων τας ψυ υ χα

α α α α α ας η η μω ω ω ν ^{ρ η}

Θεοτοκίον συντομότερον

Ἦχος ἠ Γα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α τι ^{π ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^{π ρ}

(όταν μπει το **Και νυν**, χωρίς το **Δόξα Πατρι**)

και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μην

απο ο ρως εκ θει ου Πνευ μα τος βου λη σει δε Πα τρος
 συν ει λη φας Υι ον τον του Θε ου εκ Πα τρος α μη το
 ρα προ των αι ω ω νων υ παρ χον τα δι η μας δε εκ
 σου α πα το ρα γε γο νο τα σα ρ κι ι α πε κυ η η
 σας και βρε φος ε ε γα λου χη σας δι ο μη πα αυ ση
 πρε σβευ ει ν του λυ τρω θη η ναι κιν δυ νων τας ψυ χας
 η μω ω ω ν

Ἀπολυτίκιον

ἦχος γ'

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ
 Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου
 ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ἠΐ Γα

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α ^{π ρ} ο τι ε ποι η σε κρα α τος εν
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε ^{χ ρ} τω θα
 να α τω τον θα να α τον ^{π ρ} πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το ^{χ ρ} εκ κοι λι ας α δου ερ ρυ σα το η μας ^{χ ρ}
 και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε λε ος ^{ρ η}

Θεοτοκίον

Ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος ἠΐ Γα

C ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε ε

νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε νε ^{π ρ} εν
 τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προσ λη φθει ση ο Υι ος σου και
 Θε ος η μων ^{χ ρ} το δι α Σταυ ρου κα τα δε ξα α με νος
 πα θος ^{π ρ} ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι λαν
 θρω ^{χ ρ} πο ο ο ος ^{ρ η}

Εἰς τὸν Ὅρθρον

^{ἦχος γ'}

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος ῥη Γα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι εν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^{ρ η}
 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι εν ευ λο ^{ρ η}

 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου π 9

Θεις τούς αἶνους

ἦχος γ'

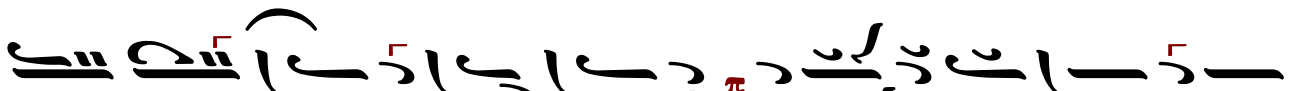
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος ἡ Γα

Π

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ υ

 υ ρι ι ι ι ο ον π 9 αι νει τε τον Κυ υ υ

 ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α

 νω ων π 9 αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις υ

 ψι ι ι ι στοι οις π 9 σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω

 Θε ω π 9

Α

 ι νει ει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι αγ γε

ε λ ο ι ο ι ο ι α α α α υ του ου π αι νει ει ει ει
 τε α α υ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις α αυ
 του ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω

στιχηρά

ἦχος γ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
 Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
 ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ
 σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

ἦχος ιη Γα

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυ στη
 ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
 ο εν αρ χη η Λο ο γο ος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε
 κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ω σαι
 τα συμ παν τα αυ το ον προσ κυ νη η σω μεν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δῶρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Διηγῆσαντο πάντα τα θαυμασια οι φυλακες
σου Κυριε ^παλλα το συνεδριον της ματαιοτη
τος ^χπληρωσαν δωρων την δεξιαν αυτων ^χκρυπτειν
ενομιζον την αναστασιν σου ^πην ο κοσμος δο
ξααζει ελεησον ημας ^π

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ
Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις
ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ'
ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Χαρας τα παντα πεπληρωται της αναστασεως
την πειραν ειληφοτα ^πΜαρια γαρ η Μγδαλη
νη επιτο μνημα ηλθεν ^χευρεν αγγελον ε

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὑμνον ἑωθινόν, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, μυρίσαι σπουδάζουσαι, ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Υ μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ο ο ροι γυ ναι κες

τα δα κρυ α προσ ε ε φε ρον Κυ ρι ι ε ευ ω δι

ας γαρ α ρω μα τα κα τε χου σαι το μνη μα σου κα τε

λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπου δα

ζου ου σαι αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον αυ

ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα

α των νε κρων τον θα να τον γαρ πα τη σας α νε

στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το με γα ε ε λε ος

π ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐξαστράπτων ἄγγελος, ἐπὶ τὸ μνήμα σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ λυτρωτής, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Ε ξ α στραπτων αγ γελος ε πι το μνημα σου το ζω
ο ποι ον ταις μυροφο ροις ε λε ε γεν ε κε νω σε
τους τα φους ο Λυ τρω της ε σκυ λευ σε τον α δην και
α νε στητρι η μερος ως μο ο νος Θε ος και παν το δυ
υ να μος

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Εἰς τὸ μνήμα σε ἐπεζήτησεν, ἔλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ· μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα· οἴμοι Σωτῆρ μου, πῶς ἐκλάπτης πάντων βασιλεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· Τί κλαίεις ὦ γύναι; Κλαίω φησίν, ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ε ις το μνημα σε ε ε πε ζη τη σεν ελ θου
σα τη μι α τωων Σαβ βα α των Μα ρι α η Μαγ δα λη νη
μη ευ ρου σα δε ε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο ω ω

σα ^{π ρ} οι οι μοι Σω τηρ μου πως ε κλα πης ^{χ ρ} παν των βα σι

λευ ζευ γος δε ζω η φο ρων αγ γε λων εν δο θεν του μνημει

ει ου ε βο α ^{π ρ} τι κλαι αι εις ω γυ ναι ^{χ ρ} κλαι ω

φη σιν ^{ρ η} ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου ου του τα α

φου ^{χ ρ} και ουκ οι οι δα που ε θη καν αυ το ον ^{π ρ} αυ τη δε

στρα φει σα ο πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε

βο α ^{π ρ} ο Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ξα

σοι ^{ρ η} ^{χ π ρ}
^ρ ετερον

Ε ις το μνημα σε ε ε πε ζη τη σεν ^{χ ρ} ελ θου σα

τη μι α των Σαβ βα α των ^{χ ρ} Μα ρι α ^{χ Δ ρ} η Μαγ δα

λη ^χ νη ^{ρ η} μη ευ ρου σα δε ε ω λο φυ ρε το ^{χ ρ}

κλαυ θμω βο ω ω σα οι οι οι οι οι οι οι οι

μοι οι οι Σω τηρ μου πως ε κλα πης παν των βα σι λε ευ

ζευ γος δε ζω η φο ο ρων αγ γε λων εν δο θεν του

μνημει ει ου ε βο ο ο α τι κλαι αι αι αι εις ω

γυ υ υ υ υ ναι κλαι αι αι αι ω ω ω φη σι ι

ιν ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του τα α α α

φου και ουκ οι οι δα α που ε θη καν αυ το

ο ον αυ τη δε στρα φει σα ο πι σω ως κα τει δε

σε ευ θε ε ως ε βο ο ο α ο Κυ υ ρι ο ος μου

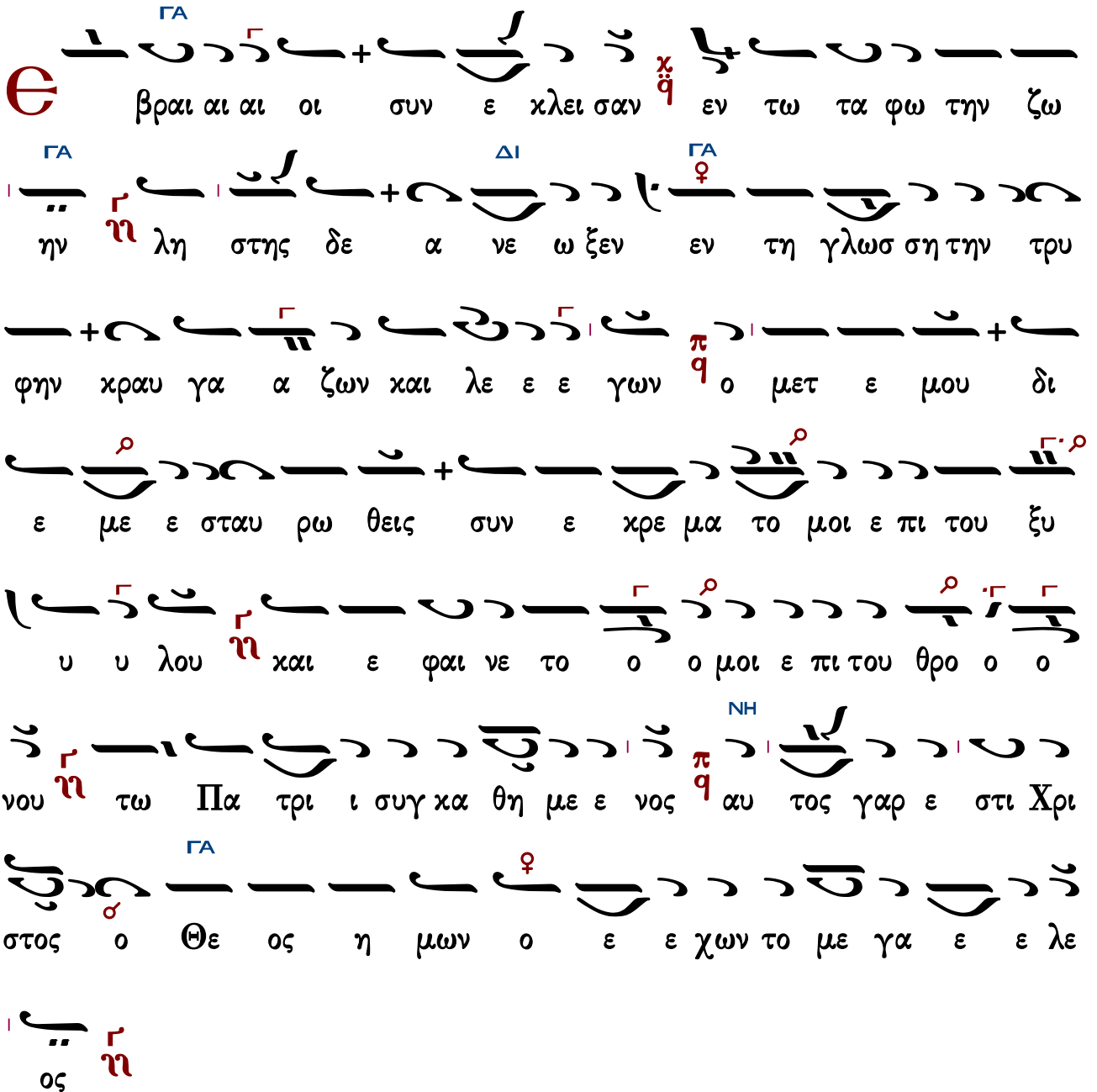
ου και ο Θε ος μου δο ο ξα σοι

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Ἐβραῖοι συνέκλεισαν, ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν, Ληστής δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ

ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ἤ Γα

 βραι αι αι οι συν ε κλει σαν εν τω τα φω την ζω
 ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσση την τρυ
 φην κραυ γα α ζων και λε ε ε γων ο μετ ε μου δι
 ε με ε σταυ ρω θεις συν ε κρε μα το μοι ε πι του ξυ
 υ υ λου και ε φαι νε το ο ο μοι ε πι του θρο ο ο
 νου τω Πα τρι ι συγκα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ε ε χων το με γα ε ε λε
 ος

Ἦχος δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος δὲ Πά

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ε ι ε ι σ
α α α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ε ι ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ν μ ο υ
Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π⁹ Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α α
ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ε^Δ ε ι σ α α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ε^Δ
π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η η η τ η η η η ς δ ε ε η η η
σ ε ε ε ω ω ω ω ς μ ο υ π⁹ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ε ν α ι
α ι α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε ε ε^Δ ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ Κ υ
υ ρ ι ι ε ε ε^{βλ}

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σ ε ευ χη η η η
 μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω πι ι
 ι ο ο ο ον σου ε ε ε πα αρ σις τω ωων χει ει
 ρω ω ωων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε σπε ρι ι
 νη η εισ α ακου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε

στιχηρά

ἦχος δ'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἑξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

ἦχος δ' Bx

Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυ ρον α παυ στως προσ κυ νουν τες
 Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον σου α
 να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και νι ι

σας ^π₉ την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω πων φυ σιν παν

το δυ να με ⁶_λ και την εις ου ρα νους ^Δ_{δλ} α νο δον κα α

θυ πε δει ξας τη μιν ⁶_λ ως μο νος α γα θος και φι λαν θρω

πος ⁶_λ

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς, καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης ^Δ_{δλ} το ε πι τι ι μι ον

ε λυ σας Σω τη ρ τω ξυ λω του Σταυ ρου ε κου σι ως προσ

η λω θεις ⁶_λ και εις α δου κα τελ θων δυ να τε ^π₉ του θα να

του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας ⁶_λ δι ο προσ κυ νου

ου μεν την εκ νε κρω ν σου α να στα σιν ⁶_λ εν α

γαλ λι α σει βο ων τες ^{π ρ} παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ξα σοι ^{β λ}

*Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασιλείον ἔλυσας, γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.*

Π υ λας α δου συν ε τρι ψας Κυ ρι ε ^{β λ} και τω σω

θα να α τω του θα να του το βα σι ι λει ον ε λυ

σας ^{β λ} γε νος δε ε το αν θρω πι νον ^{Δ ρ} εκ φθο ρα ας η λευ θε

ρω σας ^{β λ} ζω ην και α φθα ρ σι αν ^{π ρ} τω κο σμω δω ρη σα με

νος και το με γα ε λε ος ^{β λ}

Στιχηρά Ἀνατολικά

*Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἔλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.*

Δ ε ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^{Δ ρ} την του Σω τη

ρος τρι η η με ρον ε γερσιν ⁶λ δι ης ε λυ τρω θη η μεν ^{π9}
 των του α δου α λυ υ των δε σμων ⁶λ και α φθαρ σι αν και
 ζω ην ⁶λ παν τες ε λα α βο μεν κρα ζον τες ⁶λ ο σταυ ρω
 θεις και τα φεις και α να στας ^Δ σω ω σον η μας τη α να
 στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε ⁶λ

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηγάσθη τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιεῖ παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Α γ γελοι και αν θρω ποι Σω τηρ ⁶λ την σην υ μνου σι
 τρι η η με ρον ε γερσιν ⁶λ δι ης κα τη γα α σθη της
 οι κου με ε νης τα πε ρατα ⁶λ και της δου λει ας του ε
 χθρου ⁶λ παν τες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες ^{π9} ζω ο ποι
 ε παν το δυ να με Σω τηρ ^Δ σω ω σον η μας τη α να

στα σεις σου μο νε φι λαν θρω πε ⁶λ

^ρΕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων
πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Π ^ρυ ^ρυ ^ρλας χαλ ^ρκας ^ρσυν ^ρε ^ρτρι ψας ^ρ και ^ρμο ^ρχλους ^ρσυν
^ρε ^ρθλα ^ρσας ^ρΧρι ^ρστε ^ρε ^ρο ^ρΘε ^ρος ^ρ και ^ργε ^ρνος ^ραν ^ρθρω ^ρω
^ρπων ^ρπε ^ρπτω ^ρκος ^ρα ^ρνε ^ρστη ^ρσας ^ρδι ^ρα ^ρτου ^ρτο ^ρσυμ ^ρφω ^ρνω ^ρς ^ρβο
^ρω ^ρμεν ^ρο ^ρα ^ρνα ^ρστας ^ρεκ ^ρτων ^ρνε ^ρκρων ^ρΚυ ^ρρι ^ρε ^ρδο ^ρξα ^ρσοι

^ρΑπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀίδιος, ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις,
ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος, καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἁγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κ ^ρυ ^ρρι ^ρε ^ρη ^ρεκ ^ρΠα ^ρτρος ^ρσου ^ργεν ^ρνη ^ρσις ^ρα ^ρχρο ^ρνος ^ρυ
^ρπα ^ρρχει ^ρκαι ^ρα ^ρι ^ρδι ^ρος ^ρη ^ρεκ ^ρΠα ^ρρθε ^ρνου ^ρσα ^ρρκω ^ρσις
^ρα ^ρφρα ^ρστος ^ραν ^ρθρω ^ρποις ^ρκαι ^ρα ^ρνε ^ρρμη ^ρνευ ^ρτος ^ρκαι ^ρη ^ρεις

α δου κα θο ο δος ^{π ρ} φο βε ρα δι α βο λω και τοις αγ
 γε ε λοις αυ του ^{6 λ} θα να τον γαρ πα τη σας ^{π ρ} τρι η με ρος
 α νε στης ^{6 λ} α φθαρ σι αν πα ρε χων αν θρω ποις ^{Δ ρ} και
 το με γα ε λε ος ^{6 λ}

Θεοτοκίον

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ἦχος Δ ρ Πα

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω ^{π ρ} και α α
 γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{π ρ}
 Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ^{π ρ} και εις τους αι

ω ω να ας τω ω ων αι ω ω ω ω νων α α α

μην ^π ₉ ^{κα}

Ο δι α α σε Θε ο πα τω ωρ προ ο φη η

η της Δα α α βιδ ^π ₉ με λω δι κω ως πε ρι σου

προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε ^Δ _{δλ} τω με

γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν τι ^π ₉ πα

ρε ε ε στη η η η Βα σι λι ισ σα α α α εκ δε

ξι ω ω ω ων σου ^π ₉ σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω ω

ης α νε ε ε δει ει ει ξεν ^π ₉ ο α πα τωρ εκ

σου εν α αν θρω πη η σαι ε ευ δο ο κη η η σας Θε ε

ε ος ^π ₉ ι ι ι να τη ην ε αυ του ^Δ _{δλ} α να πλα α α

α ση η ει κο ο ο ο να φθα ρει ει ει σα αν τοις πα θε

σι ι και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει α α λω

ω ω τον ευ ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις

ω ω ω μοις α α να λα βων τω Πα τρι ι ι ι προ ος

α α α γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι

ταις ου ρα νι αις συν α α α ψη δυ να α α με ε ε

ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο ο σμον Χρι

στος ο ε χων το ο με ε ε γα και πλου ου ου ου σι ι ο ο ν

ε λε ε ο ο ο ο ος

Ἔξις τὸν στίχον

ἤχος δ'
Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Ἦχος δὲ Ββ γ̄

Κ υ ρ ι ε α ν ε λ θ ω ν ε ν τ ω σ τ α υ ρ ω τ η ν π ρ ο γ ο ν ι κ η ν
η μ ω ν κ α τ α α ρ α ν ε ξ η λ ε ι ψ α σ και κ α τ ε λ θ ω ν ε ν τ ω
α δ η τ ο υ σ α π α ι ω ν ο ς δ ε σ μ ι ο υ ς η λ ε υ θ ε ρ ω
σ α ς α φ θ α ρ σ ι α ν δ ω ρ ο υ μ ε ν ο ς τ ω ν α ν θ ρ ω π ω ν τ ω γ ε
ν ε ι δ ι α τ ο υ τ ο υ μ ν ο υ ν τ ε ς δ ο ξ α α ζ ο ο μ ε ν τ η ν ζ ω ο
π ο ι ο ν κ α ι σ ω τ η ρ ι ο ν σ ο υ ε γ ε ρ σ ι ν

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.
Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνη δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, θεεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς
κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων
διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Κ ρ ε μ α μ ε ν ο ς ε π ι ξ υ λ ο υ μ ο ν ε δ υ ν α τ ε π α σ α ν κ τ ι
ι σ ι ν ε σ α λ ε υ σ α ς τ ε θ ε ι ς ε ν τ α φ ω δ ε τ ο υ ς κ α τ ο ι κ ο υ ν
τ α ς ε ν τ α α φ ο ι ς α ν ε σ τ η ς α φ θ α ρ σ ι α ν κ α ι ζ ω

ην δωρου μενος τω γε νει των αν θρω πων δι ο υ μνου ν τες
 δο ξα α ζο ο μεν την τρι η μερον σου ε γερσιν

Και γὰρ ἔσπερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκησεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

λα ος παρανομος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα τω στα
 αυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε ρι
 τον ευ ερ γε ε την φα νεις αλλ ε κων υ πε μει νας
 τα φην αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι η μερος ως
 Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε λευ τη τον ζω
 ην και το με γα ε λε ος

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μετὰ δακρῦων γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνήμα σὲ ἐπεζήτησαν· μὴ εὐροῦσαι δέ, δλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτῆρ ἡμῶν, βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, πῶς ἐκλάπη; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησίν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^{π ρ} κα τα λα βου σαι το
 μνη μα σε ε πε ζη τησαν ^{6 λ} μη ευ ρου σαι δε ο λο φυ ρο με
 ναι μετα κλαυ θμου βο ω σαι ε λε γον ^{π λ} οι μοι Σω τηρ η
 μων Βα σι λε ευ των α παν των ^{6 λ} πως ε κλα πης ^{π ρ} ποι ος δε
 το πος κα τε ε χει το ζω η φο ρον σω μα σου ^{6 λ} αγ γελος δε
 προς αυ τα ας α πε κρι να το ^{Δ ρ} μη κλαι ε τε φη σιν ^{α Δ ρ} αλλ
 α πελ θου ου σαι κη ρυ ξα τε ο τι α νε ε στη ο Κυ ρι
 ος ^{6 λ} πα ρε χων η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ
 σπλα γ χνος ^{6 λ}

Θεοτοκίον

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς

ἰκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοούντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δὲ Πα

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και α α

γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω ω να ας τω ω ων αι ω ω ω ω νων α α α

μην

Ν ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ωων Πα α

αν α μω ω ω με παυ ου σα δει νων η η μων ε πα

να α στα α α α σεις πα σης θλι ψεως η μα ας α

α πα αλ λα α ατ του ου ου ου σα σε γαρ μο νη ην α

σφα λη και βε βαι αν α αγ κυ υ υ ραν ε ε

ε ε χ ο ο ο ο μεν και την σην προ στα σι ι ι α αν

κε κτη η η η με ε ε ε θα μη αι σχυν θω με ε

εν Δε σποι οι να α σε ε προ οσ κα α λου ου ου με ε ε

ε νοι σπευ σον εις ι ι ι κε ε σι ι ι αν τω ωων σοι

οι πιστως βο ω ω ω των και ρε Δε σποι οι να η

πα α α αν τω ων βο η η η η θει ει ει ει α χα ρα

και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι ι ι α τω ων ψυ υ χων η

η μω ω ω ω ν

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ'
Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος Δε

Tο φαι δρον της Α να στα σεως κη ρυ γμα εκ του αγ γε
λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψα σαι τοις
α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ ται
ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω ρου
με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Θεοτοκίον

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος δ' Δι'

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
 σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
 τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το ο
 πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η η μω ω
 ων

Εἰς τὸν Ὁρθρον

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος δ' Δε

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Εἰς τοὺς αἶνους

ἦχος δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος δὲ Πα

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ρα νω ω ων ^Δ αι νει ει τε ε α

α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις ^{π ρ}

σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ^{ε ω} ^{6 λ}

* ^{ε ε} ^{6 λ}
ε ε ε ω

Δ ι νει ει ει ει ει τε αυ τον ^Δ παν τες οι α αγ γε ε

ε λοι α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει ει ει τε αυ τον ^Δ

πα σαι αι δυ να α α α α μεις αυ του ου ου ^Δ σοι πρε ε

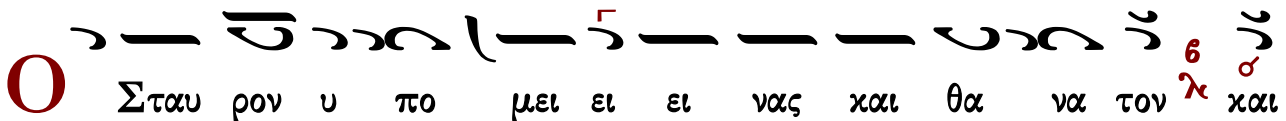
 ε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε ω ω

στιχηρά

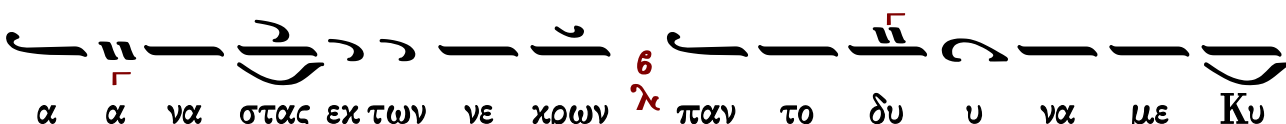
ἦχος δ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
 Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε,
 δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

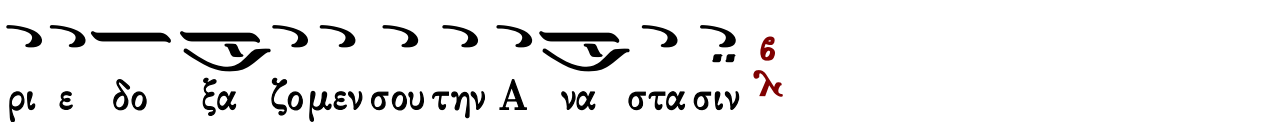
ἦχος δ' Β8

 Ο Σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και θα να τον και

 α α να στας εκ των νε κρων παν το δυ υ να με Κυ

 ρι ε δο ξα ζομεν σου την Α να στα σιν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
 Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου,
 τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ
 πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

 Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

 ρας η η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω

 σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο

λον κα τηρ γησας ⁶ εν δε τη ε γε ερσει ει σου χα ρας τα πα
 αν τα ε πλη ρωσας ⁶ δι ο βο ω με εν σοι ^Δ ο α να
 στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα σοι ⁶

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστῷ Σωτῆρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χειρὰ σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ⁶ ο δη γησον η μας ε
 πι την α λη θει αν σου ⁶ και ρυ υσαι η μας ^π των πα
 γι δων του ε χθρου ⁶ ο α να στας εκ των νε κρων α να
 στησον η μας πε σο ον τας τη α μαρ τι α ⁶ εκ τει
 νας την χει ει ρα α σου ^π φι λα αν θρω πε Κυ ρι ε ^Δ τη
 πρε σβει α των α γι ων σου ⁶

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Των πατρικων σου κολπων ^π₉ μη χωρισθεις μο νο γε νες Λο

 γε του Θε ου ⁶_λ ηλ θες ε πι γης ⁶_λ δι α φι λαν θρω πι

 αν ^π₉ αν θρω πος γε νο με νος α τρε πτως ⁶_λ και Σταυ ρον

 και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ι ι ^Δ_λ ο α πα

 θη ης τη Θε ο τη τι ⁶_λ α α να στας δε εκ νε κρων ⁶_λ α θα

 να σι αν πα ρε σχες τω γε νει των αν θρω ω ω πων ως μο

 νος παν το δυ ναμος ⁶_λ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
 Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτῆρ, καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν, μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνη Φιλάνθρωπε.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος ^Δ_λ Ββ

Θ α να τον κα τε δε ε ξω σαρ κι η μιν α
 θα να σι αν πρα γμα τευ σα μενος Σω τηρ και εν τα
 φω ω κη η σας ι να η μας του Α α δου ε λευ θε
 ρω σης συν α να στη σας σε αυ τω πα θων μεν ως
 αν θρω ω προς αλλ α να στας ως Θε ος δι α του το βο
 ω ω ω μεν δο ο ξα σοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λαν
 θρω πε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
 Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρὸς σου ἐπάγη, ἔφριξαν ἄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ του θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πάσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα
 νι ι ω ο σταυ ρο ος σου ε πα γη ε φρι ξαν Α δου

πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ει ω ^Δως θνη το ος
 κα τε τε θης ⁶ και γαρ του θα να του ^πκα ταρ γη σας
 την ι σχυν ⁶ τοις τε θνε ω σι πα σιν α φθαρ σι ι αν
 πα ρε ε σχεσ τη α να στα σει σου Σω τηρ ^Δζω ο δο
 τα Κυ ρι ε δο ξα σοι ⁶

^Ανάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
^Επεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστέ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ
 Μαγδαληνή, εὔρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ
 λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

^Επε θυ μησαν γυ ναι αι κες ι δειν σου την α να
 στα σιν Χρι στε ο Θε ος ⁶ ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α
 η Μα γδα λη νη ^Δ ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθε εν τα
 του μνη ματος και τον αγ γε λον κα θε ζο με νον και λε

γοντα ⁶λα τι ζη τει τε τον ζων τα μετα των νε κρων ^{ΔΙ}α νε

στηως ^{ΒΞ}Θε ος ι να σω σητα συμ παντα ⁶λα

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ποῦ ἔστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι, ποῦ ἔστιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες, δότε τὸν νεκρόν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι, δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι, καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν Ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Που ε στι ν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ λα α α τ

τειν ^{ΔΙ}ει ει πα τε Ι ου δαι οι ⁶λα που ε ε στιν ον ε θη

κα τε εν τω μνη μα τι τον λι ι θον σφρα γι σαν τες ^{ΜΕΛ}δο τε

τον νε κρο ον οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι ^{ΠΑ}δο τε τον τα

φε ε εν τα η πι στευ σα τε τω α να σταν τι ⁶λα καν υ μεις

σι γη η ση η τε ^{ΠΑ}του Κυ ρι ι ου την ε γερ σιν ⁶λα οι

λι θοι κε κρα ξο ον ται ^{ΔΙ}μα λι στα ο α πο κυ λι

 σθεις εκ του μνημα α τος ^{πα} ^{πρ} με γα σου το ε λε ος ^{δι} ^{δλ} με γα το μου

^{βδ}

 στη η ρι ον της οι κο νο μι ας σου Σω τηρ η μων δο ξα σοι ^β ^λ

ἦχος πλ.α΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος πλ.α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

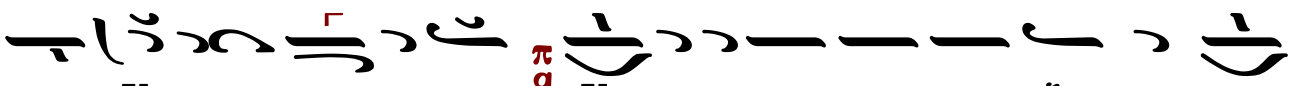
ἦχος λ̣ ἡ Πά

Κ

 υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α προς σε ε ε ^χ ^ρ

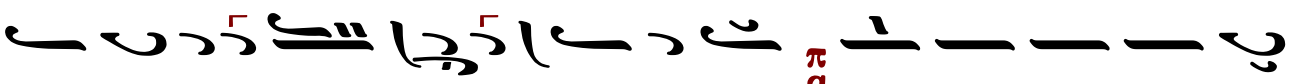
 εισ α α κου σο ον μου εισ α κου σο ον μου ου

 ου Κυ ρι ι ι ε ^{πρ} Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

 εισ α κου ου σο ο ο ον μου ^{χρ} ^ρ προ σχες τη φω νη η η η τη ης

 δε η η η σε ω ω ω ως μου ^{πρ} εν τω κε κρα γε

ναι αι αι με προ ο ος σε ε ε ^{χ̣ῆ} εισ α α κου σο ον

μου Κυ υ υ ρι ε ^Δ

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ^{χ̣ῆ} ως θυ μι α

α μα α εν ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ^{π̣ῆ} ε παρ

σις των χει ρων μου θυ σι ι α α ε ε σπε ε ρι

νη η η ^{χ̣ῆ} εισ α α κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ε ^Δ

Στιχηρά

ἦχος πλ.α'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἡσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσειός σου, τὸ κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

ἦχος λ̣ῆ ᾠ Πα̣

Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι στε ^{χ̣ῆ} δι ι

α βο ο λον η η η η η σχυ υ υ υ νας ^{π̣ῆ} και δι α

της α να στα σε ω ω ω ως σου ^χ το κε ε ε εν τρο

ον ^Δ της α μαρ τι ι ι ας ημ βλυ υ υ νας ^π και ε

ε σω ω σα ας η μα α ας ^χ εκ των πυ λω ω ων

του θα να α α α του ^ο ^χ δο ξα ζο μεν σε Mo νο γε ε

νες ^Δ

*Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.
Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἐφριζαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπῆρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.*

Ο την α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω ω

ω ω πων ^χ ως προ βα α α τον ε πι σφα γη η η η η η η

η χθη ^π ^φ ε ε ε ε ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α αρ

χον τε ες του α α α α δου ^ο ^χ και ε πη η η ρθη η η

σαν πυ υ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^π εισ ε λη

λυθε γαρ ο βασιλευς της δοοοο ξη ης Χριστος λε

ε ε γων τοις εν δε σμοις ε ε ξε ε ε ελ θε ε ε

ε τε και τοις εν τω σκοτει ανακααλυυυυ

πτε σθε

Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος.
Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης
ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Μεεεεε γαααθααααυμαοτωνα

ορατωνκτιιιστης διαφιλανθρωπιανσαρκιι

παααθωωνανεεστηοαθαα

ααναααατος δευτεπατριαιαιαιαιτωνων

εθνων τουουουτονπροσκυνηηηηηησωωωω

μενητηγαρ αυτουευσπλαγχνιιιαεκπλα

α α νης ρυ σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα α
 σε σιν ε ε ε ε να α Θε ον υ μνιν με ε μα
 θη η η η κα μεν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν
 ἔσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος
 λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ε σπε ρι νην προσ κυ νησιν προσ φε ρο μεν σοι τω α νε
 σπε ε ε ε ρω ω φω τι ι ι τω ε πι τε λει
 των αι ω ω νωνως εν ε σο πτρω δι α α σα α αρ κο
 ο ος λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο σμω και με ε
 χρι ις α δου ου κα α τελ θο ο ο ον τι και το
 ε χει σε σχο ο τος λυ υ σα αν τι και το φως της α

να στα σε ε ε ως τοις ε ε θνε σι δει ξα αν τι φω το

δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα σοι

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδάμ πεσῶν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Τον αρχηγον της σωτηριας ημων Χριστον δοξολογη

σωωμεν αυτου γαρ εκ νεκρων αναστααντος κοοο

σμος εκ πλαανης σεσωωωσται χαι αι ρει χορο

ος α αγ γε ε λων φε ε ευ γει δαι μο νω ων πλαα

α α νη Α δαμ πε σων α νι στα α ται δι α α

βο λο ος κα τη η η ρ γη ται

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρнисμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ

ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γινώτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Οἱ τῆς κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα ρα α νο
ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε ερ σιν και λα βε τε αρ
γυ υ ρι α α και ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι
η μω ων κοι μω ω με νων εκ του μνη μει ου ε συ λη
η η θη ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε κρον κλα
πε ε ε εν τα α πο τε μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε
νο ο ον και γυ υ υ μνον και τα λι πον τα και
εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α αυ του
μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι μα θε τε τας ρη
η σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και γνω ω ω ω τε

ο ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν α α λη θω ω ως ο

λυ τρω τη ης του κο ο σμου και Πα αν το δυ υ υ να

μος

Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον
τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κυ υ ρι ι ι ε ο τον Α δην σκυ υ λε ε ευ σας

και τον θα να τον πα τη σα ας Σω τη η η ηρ η η η η

μων ο φω τι σας το ο ον κο ο ο ο σμον τω σταυ

ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε ε η σο ον η μας

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. α'
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμεμπος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος, ὁ ὢν καὶ προὖν, καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δ ο ο ο ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω x̣ q̣

και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι π q̣

Κ αι νυ υ υ υν και αι α ει x̣ q̣ και εις τους αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α μην π q̣

Ε ν τη Ε ε ρυ υ θρα θα α λα α α α α α σ ση x̣ q̣

της α πει ρο γα α μου νυ υ υ μ φης Δ̣ ει ει κω ων

δι ι ε γρα α α α α φη πο ο ο τε π q̣ ε χει Μω υ

σης δι αι ρε ε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος ọ x̣ q̣

εν θα α δε ε ε Γα α βρι ι ι ηλ Δ̣ υ

πη η ρε ε τη ης του θα α α α αυ μα α α α τος π ρ

το τετον βυ θον ε πε ζε ε ευ σεν α βρο ο χω ως Ι ις

ρα ηλ χ ρ νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γε εν νη η η

σεν α α σπο ο ρως η η Πα α αρ θε ε ε ε νος π ρ η

θα α α α α λα α α ασ σα π ρ με τα την πα ρο δο

ον του ου Ι ις ρα ηλ ε ε μει νε εν α α ρ χ ρ

α βα α α α τος η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν

του Εμ μα νου ηλ ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο

ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ω ν και φα ρ χ ρ

νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ε ος ε λε ε η

σο ο ο ο ν η μα α α α α α ας π ρ

Θεις τόν στίχον

ἦχος πλ.α'

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ̣ π̣ ἦ Κε̣

 ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και

 των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α

 σμα των με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα

 τε δε ε ξω δια το γε νος η μων ως φι λα αν

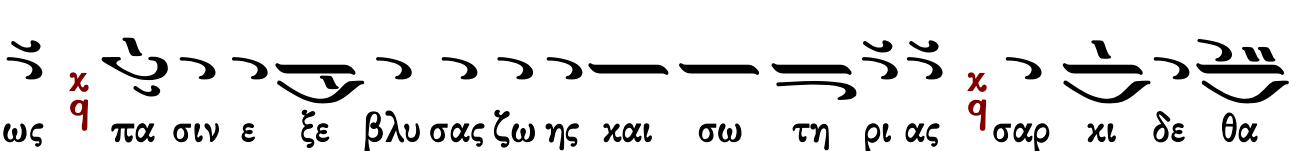

 θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ λας τρι η με ρος α νε

 ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος, οἰκήσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός, διὰ τοῦτο βοῶμεν· φιλόανθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

 Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα κρου νους α φε σε

 ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας σαρ κι δε θα

να τον κα τε δε ε ξω ^{γ'}η α θα να σι αν η μιν δω ρου με
 νος ^{δ' x q} οι κη σας τα φω δε η μας η λευ θε ρω σας ^{φ' x q} συν α
 να στη σας ε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος ^{x q} δι α του ου το
 βο ω μεν ^{x q} φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^{x q}

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐνὴν σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ἄδου κάθοδος, φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν,
 καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν παράδεισον ἀνοίξας,
 ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι
 ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

^zε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου κα θο
 δος φι λαν θρω πε υ παρ χει ^{x q} σκυ λευ σας γαρ αυ τον και τους
 πα α λαι δε σμι ι ους ^{γ'}η συν α να στη σας ε αυ τω εν δο
 ξως ως Θε ος ^{x q} τον πα ρα δει στον α νοι οι ξας ^{γ'}η α πο
 λα βειν του ου του η ξι ω σας ^{x q} δι ο και η μιν τοις δο

Ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε γερσιν ^{x q} δω ωρησαι

ι λα σμον α μαρ τι ων ^{γ' η} πα ρα δει σου ^{*} οι κη το

^{x q} ρας ^{x q} κα τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος ^{x q} ^{*} οι κη

^{x q} τορας

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, φιλόανθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος ^{γ' η} και τρι

η με ρος εκ νε κρω ων α να στας ^{γ' η} της σαρ κος η μων τα

πα α θη θε ρα πευ σον ^{x q} και α να α στη σον εκ πται

σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας ^{x q}

Θεοτοκίον

ἤχος πλ. α΄
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, ἥλιος ὑπάρχων

δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δοξα Πατρι και Υιω και αγι

ω Πνευμα α α τι

και νυν και αι και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω ω ω νων α α α μην

Ναος και πυλη υ υ πα α αρχεις παλατιον και

θρονος του Βασιλεεως παρθεεε νεε

ε παν σε ε ε μνε διης ολυτρω της μου Χριστος

ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος τοις εν σκοτει

κα θε ευδου σιν ε ε πε ε ε ε ε φα α α α

νεν ^{π ρ} η λι ος υ πα α αρχω ων δι και αι ο ο ο
 συ υ υ υ νης ^{π ρ} φω τι σαι θε λων ους ε ε ε πλα
 α α σε ^{χ ρ} κατ ει κο ο να ι δι ι ι αν ^{Δ ρ} χει ρι ι ι
 τη η η ε α α αυ του ^{π ρ} δι ο Παν υ υ υ μνη
 η η τε ^{χ ρ} ως μη τρι κην παρρη σι αν προς αυ το ο ον
 κε ε κτη η η με ε ε ε νη ^{ό χ ρ} α δι α λει ει πτως
 πρε ε σβε ευ ε ^{Δ ρ} σω θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η
 μω ω ω ω ω ω ω ω ^{π ρ}

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε̣

Τ ον συν α ναρ χον Λο ο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{χ⁹} τον

 εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις σω τη ρι ι αν η

 μων ^{γ⁹} αν υ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω μεν ^{χ⁹} ο τι

 ηυ δο κη σε σαρ κι ^{γ⁹} α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να

 τον υ πο μει ναι ^{χ⁹} και ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν

 τη εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^{χ⁹}

Θεοτοκίον

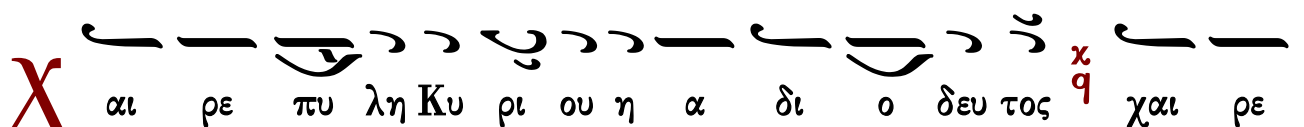
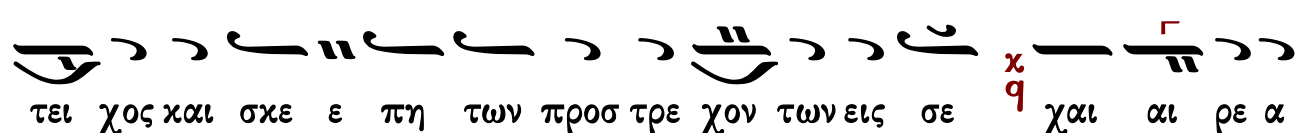
ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣

Χ αι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος ^{χ⁹} χαι ρε

 τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις σε ^{χ⁹} χαι αι ρε α

χειμαστε λιμνη και απειρογαμη^{χ₉}η τεκουσα

ενσαρκιτον ποιητην σου και Θεονπρεσβευουσα

μη ελλειειπης^{χ₉}υπερ των ανυμνουσων των και προσκυνου

σων των τον τοκον σου ου ου ου ου^{χ₉}

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος πλ.α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Κε̣

Θεος Κυριος και επεφανεν ημιν^{χ₉}ευλογη

μενος οερχομενος εν ονοματι Κυρι ι ι ι ι

ου^{χ₉}

Εἰς τοὺς αἶνους

ἦχος πλ.α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Π α α α α σα α πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου ρα α α

νων αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι

στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ω

αι νει ει ει ει τε ε αυ τον πα α αν τες οι οι α

α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

ε αυ τον πα α σαι αι αι αι δυ να α α μεις α

α αυ του σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ω

Στιχηρὰ

ἦχος πλ.α'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι, οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἔρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κυριιεεεσφραγισμενουτουταφουυποτων
 παραανοομων προηλθεςεκτουμνηημαατος
 καθωςετεχθηςεεκτηςΘεεοοοτοοοο
 κουουκεγνωσανπωωωωεσαρκωωωθηςοια
 σωματοισουουαααγγεεεελοιουκη
 σθοντοποοτεανεεστηςοιφυλαασσοντεες
 σεστραατιιιωωωωταιαμφοτεραγαρε
 σφραγισταιτοιςερευνωωωσιπεφανερωταιδετα

θα αυ μα α τα ^Δοις προσ κυ νου ου σιν εν πι ι σται

το μυ υ στη η η η η ρι ι ι ι ον ^πο ο ο

α α νυ υ υ μνου ου ου σιν ^χα πο δος η μι ιν α

γαλ λι ι α α σιν ^χκαι αι το με ε γα ε ε ε λε

ος ^Δ

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὃ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κυ ρι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν τρι

ι ι ψας ^χκαι δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος α νε ε

στης ^Δκα τα λι πω ων σου τα ε εν τα α α α α φι ι

ι ι α ^πεις μαρ τυ υ ρι ι ον ^{ν'}τη ης α α λη

η θους ^{γ'} ^η τρι ι η η με ε ε ε ρου τα φη η η ης
 σου ^{χ'} ^η και προ η γες εν τη Γα λι λαι αι αι α ^Δ ^η ο εν
 σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου με ε ε ε νος ^π ^η με
 ε γα σου ουου το ε ε ε λε ε ε ε ος ^χ ^η α κα
 τα α λη η πτε ε Σω ω ω τηρ ^Δ ^η ε λε ε η
 σο ο ο ον η μας ^Δ ^η

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ
 προσελθοῦσαι, εὔρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς
 ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σὺζων τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Κ υ ρι ι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το ο μνη
 η η μα ^{χ'} ^η του ι δει ει ν σε ε το ο ν Χρι ι ι στον ^Δ ^η το ο ν
 δι ι η μα ας πα α θο ο ο ν τα α ^π ^η και προ ο σ ε ε λ

θου ου σαι ^ο ^χ ^ρ ^η ευ ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα θη

με ε νον ^ο ^χ ^ρ ^η τω φο ο βω κυ υ λι ι σθε ε εν τα ^χ ^ρ ^η και προς

αυ τας ^χ ε βο ο ο ο η η σε ε ε λε ε ε ε

γων ^π ^ρ α α νε στη ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ^χ ^ρ ^η

ει πα τε ε τοι οις μα α θη ταις ^χ ^ρ ^η ο τι α νε ε στη

η ε εκ νε ε ε κρων ^ο ^α ^λ ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η

μων ^ο ^α ^λ

*Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Κύριε, ὡς περ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω
Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ,
κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.*

Κυ ρι ι ι ε ^π ^ρ ^η ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι ι σμε

ε νου του ου τα α α φου ^ο ^α ^λ ου τως εισ ηλ θες και των θυ ρων κε

κλει σμε ε νων ^Δ προ ος τους μα α θη η η τα α α ας
σου ^π δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α θη ^κ α
περ κα τε δε ε ξω ^Δ Σω ω τη ηρ μα κρο ο ο θυ υ υ
μη η η η σα ^π ως εκ σπερ μα τος Δαυ ιδ μω λω πας υ
πη η νε εγ κας ^κ ως Υι ος δε ε του ου Θε ε
ου ^γ κο ο σμον η η η λευ θε ε ε ρω ω ω ω
σας ^δ με γασου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε λε ε
η η η σον η η μας ^Δ

Στιχηρά Ἀνατολικά

^Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.
Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν
σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔκτός σου
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

^{ΠΑ}
Κ υ υ ρ ι ι ε ο βα σι λευς των αι αι ω ω ω
 νων ^Χ και ποι η τη η ης των α πα α α αν
 των ^{ΔΙ} ο δι η μα ας σταυρω ω σι ι ιν και τα α φην σαρ
 κι κα τα δε ξα με ε νος ^{ΔΙ} ι να η μας του Α α α
 δου ^{ΠΑ} ε λευ θε ρω ω ω σης πα α α αν τας ^Π συ ει ο
^{ΠΑ} Θε ε ος η η μων εκτος σου αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἔνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγγνε δόξα σοι.

^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις δι
 η γη σε ε ται ^Χ η τις α ανα γε ε λει τα φρι κτα

σου ου μου στη η η η ρι ι ι ι α ^{ΠΑ} εν ανθρω
 πη σας γα αρδι η μας ^{ΔΙ} ως αυ το ος η η θε λη η
 σας ^{ΠΑ} το κρα τος ε φα νε ρω σα α ας τη ης δυ να α α
 με ω ω ω ως σου ^Π εν γαρ τω σταυ ρω σου τω λη στη
 πα ρα δει σον η νοι οι ξας ^Χ και εν τη η η τα α φη η η
 σου τους μο χλους του Α α δου ου συν ε ε ε ε τρι ^{ΔΙ}
 ι ι ι ψας ^Π και εν τη α α να α στα σει ει σου τα
^{ΚΕ} συ υμ παν τα α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι ι σας ^{ΠΑ} εν
 σπλα αγ χνε ^{ΔΙ} δο ο ξα ^{ΠΑ} σοι ^Α

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
 Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωτῆ, ἐπεζήτητον σε μυρίσαι τὸν Ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνῦσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^{ΠΑ}
Μυροφοροι γυναικες τον ταφον σου και τα λα
 «^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
 αβου ουουσαι ^{κq} λι ι ανπρω ι ε πε ζη τουν σε ε ε μυ υ
^ρ
 ρι ι ι σαι ^Δ τον α θα να τον Λο ο ο γον και Θε ε ε
 ον ^{πq} και του αγ γε ε λου τοις ρη μα σιν εν η χη η
 θει ει σαι ^{κq} υ πε στρε φον εν χα ρα ^Δ τοις α πο
 στο λοις μη νυ υ σαι εμ φα α α νως ^{πq} ^{KE} ο τι α
 νε στης η ζω η η η η η τωων α α α πα α α αν
^{ΠΑ}
 των ^{κq} και πα ρε σχες τω κο σμω ι ι λα σμον ^Δ και το
 με ε γα ε ε λε ος ^Δ

^Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
 Τοῦ θεοδέγμωνος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· Ὡ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος
 συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε, κρυῖψαι τὴν
 Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τραυῶς ἐφανερώσατε. Ὡ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος
 συνδρίου! Τί πάλιν κρυῖψαι συμβουλευέσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε,
 καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν
 κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὐ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς
 κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν

σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἄδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νίκος τοῦ Ἄδου, καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· Ὅντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΑ
Του θεοδεγμονοταφου προς τους Ιουδαι
 ους οι φυλακες ελεεγον ω της ημων ματαιοο
 φρονος συμβουουλης α φυλαττειν τον απεριγρα
 πτον δοκιμασααντες NH μα αατην ΠΑ εχοπιαα
 αασαααατε KE πρ κρυψαιτην αναστασιν του σταυρω
 θεντος βουλοομεενοι τρανωσ εφαανερωω
 ωσααααατε ω του υμων ματαιοοοφροο
 νος συυνεδριιιου KE πρ τι παλιν κρυψαισυμβου
 λευεσθε οου κρυπτεεται ΠΑ μα λλον δε παρημων
ΔΙ ακουουσααατε ΠΑ α και πιστευσαι θελησααατε των γε

νο με νων την α λη η η η θει ει ει ει αν ^{KE} αγ γε λος

α στρα πη φο ο ο ρος ^{ΔΙ} ου ρα νο ο θε εν κα α τε ε ε λ

θων τον λι ι θο α α πε ε κυ υ υ υ υ λι ι ι ι σεν ^{ΠΑ}

ου τω ω φο ο ο βω νε κρω σει συ υν ε ε σχε ε ε

ε ε θη η η η η μεν ^q και φω νη η σας ταις κρα ται ο

φρο σι μυ ρο φο ροις ε λε γε ε ε γυ υ ναι ξιν ^{ΔΙ} ουχ ο

ρα τε των φυ λα κων την νε κρω ω σιν και των σφρα γι δων ^{ΠΑ}

την δι α λυ υ σιν του Α δου τε ε την κε ε ε ε ε νω ω

ω ω σιν ^{KE} τι τον το νι κος του Α δου κα ταρ γη σα αν

τα ^{ΔΙ} και του θα να του το κεν τρον συν τρι ψα αν τα ^{ΠΑ} ως

θνη το ο ον ε πι ι ζη τει ει ει ει τε ^{ΠΑ} ευ αγ

 γε λι ι σα σθε δε τα χυ πο ρευ θει ει ει

 σαι τοις α πο στο λους την α να στα α σιν α φο ο

 βω ως κραυ γα α α ζου ου ου ου σαι ον τως α νε στη

 ο Κυ ρι ι ος ο ε ε χων το με ε γα ε ε λε

 ος

ἦχος πλ.β΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγᾶριον

ἦχος πλ.β΄

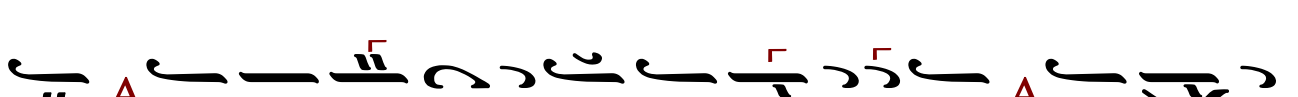
Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος λ π Πά

Κυ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος

 σε εισ α α α α κου σο ο ο ον μου εισ α κου

σο ο ονμου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε

κρα ξα προς σε ε ει ει εισ α α α α κου σο ο

ο ον μου προ σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε

η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι

με προ ο ος σε εισ α κου σο ο ο ονμου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο ος ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι α α α μα α α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ω ων χει

ρω ω ω ων μου θυ σι ι α α α ε ε σπε ε ε

ρι ι νη εισ α κου σο ο ο ονμου Κυ υ υ ρι ι

Στιχηρά

ἦχος πλ.β'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νίκη ἐχὼν Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκοτει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχος λ π Πά

Ν ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α α α α α
 δου εν τω Σταυ ρω ω ω α νη η η η η λ θες ι να τους
 εν σκο ο τει θα να α του κα α α θη με ε
 ε ε νους συνα να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε κροι
 οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ
 οι κει ει ου ου ου φω ω τος παν το δυ υ να α
 α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η η η σον η

η η μας

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.
Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

η με ρον ο Χρι στος θα α να το ο ον πα τη η η
σας κα θως ει ει πε ε εν α νε ε ε ε ε στη και
την α α γα αλ λι ι α α α σιν τω ω κο σμω
ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το ι να παν τες
κραυ γα α ζο ον τες τον υ υ μνον ου ουτως ει ει πω
ω ω μεν η πη γη της ζω ης το α προ ο σι ι
ι το ον φως παν το δου να α α με ε Σω
ω ω τηρ ε λε ε η η η σον η η η μας

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

C* ε ε Κυ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α

ση η η τη κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι που φυ υ

υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα τοι οι κεις

εν τω α α α α α δη ε πα α τη η η σας θα α

α α α να α α α τον εις τα βα α α α θη τα της

θα α λασ σης ε χει η χει ει ειρ σου Δε ε σπο ο

τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσ πι πτον τε ε ε ες

ι κε τε ε ε ε ε ε ευ ο ο ο μεν ο α να

στα ας ε ε εκ τω ων νε ε ε κρων ε λε ε η η

η σον η η η μας

*
 Σε Κυ ρι ε τον ο ο ον τα

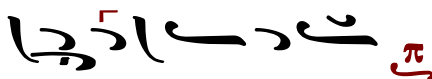

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

 Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε θα και

 τη ην Α α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν και

 αι αι δο ξα α α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει Θε

 ο ος η η μων ε κτος σου α αλ λο ον ουκ οι οι οι

 δα α α α μεν

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

 Δ ι α παν τος ευ λο γουν τες τον Κυ υ υ ρι ι

 ι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α στα α α

σιν α α αυ του Σταυ ρο ον γαρ υ υ υ πο μει ει ει

νας θα να τω θα α να α τον ω ω ω λε ε ε ε σε

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ε ο

τι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος ε ε ε ε χο ον

τα του ου θα να α α α του α α νε ε και αι

νι ι σας η μα ας δι ι α α α του ου ου Σταυ ρου ου ου

σου δω ρου ου με ε ε νο ος η η η μιν ζω

ω ω η η η ην και α α φθα ρσι ι ι ι αν

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἡ ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Η τα φη σου ου Κυ υ ρι ι ε ρ τα δε σμα α α
 του α α α δου συν τρι ψα σα α α δι ε ε ε ε ρ ρ η η
 η η ξεν η εκ νε κρω ων α να α α α στα α
 α α σις τον κο σμον ε φω ω τι ι σε Κυ υ
 ρι ι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ
 ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
 σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα
 προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε,
 σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ π Πα

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι
 ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυ υν και αι αι α α ει και εις του ου ου

ους αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην

Τις μημα καρισει σε παν α γι ι α α α α Παρ

θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει σου

τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο κον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η η ης προ η η η λ θεν α φρα α α στω ω

ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο

ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε

νος α ανθρω ω ωπος δι ι ι ι ι η η η μας

ου ουουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ωπων τε μονο

ο ο ο με ε ε νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με

ε ε νος αυ τον ι ι κε ε τε ε ευ ε σε

μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι στε ε λε η

θη ναι τα α α ασψυχα α ας η η η μω ω ω ω

ων

θεις τον στιχον

ἦχος πλ.β'
Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν.

ἦχος λ π Δε

Τὴν Ἀναστάσιν σου Χριστέ Σωτήρ ἁγγελοῦ μνουσιν

 ενουρανοῖς καὶ ἡμαστούς ἐπιγηῆς κατὰ ξίω

 στον ἐν καρδιασε ἐδοξαζειν

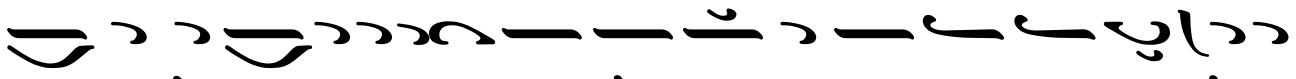

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.
 Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου οὐ συνθλα

 σας ὡς Θεὸς παντοδύναμος γένος ἀνθρώπων πεπτω

 κὸς ἀνέστησας διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφωνῶνως

 βοῶμεν ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κυριε ἐδο

 ξασο

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
 Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτῆρ τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκήσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπη; πῶς μετετέθη; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρῶν, θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, ἄγγελος

πρὸς αὐτάς ἀπεβόησε. Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις εἶπατε· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ρεϋ σε ως η μας της παλαι Χριστος ε πα νορ θω ωσαι θε
λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον
μου ρο φο ο ο ροι γυ ναι κες με τα δα κρυ ων ζη του
σαι θρη νου σαι ε λεγον οι μοι Σω τηρ των α παν των πως
κα τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε λων πως ε
κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε το προς το σον ζω η φο ρον
κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα Δε ε ε σπο τα ως υ πε
ε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η μων τον ο
δυρ μον των δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γε λος προς αυ
τας α πε βο η σε τον θρη η νον παυ σα μεναι τοις α

 πο στο λους ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω

 κο σμω δω ρου ου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε ε

 ο ος

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

C ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να τον

 τη τα φη η σου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε στης ως

 Θε ος με ε τα δο ξης τω κο σμω δω ρου με νος α τε

 λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ε ο ος

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β'
 Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.
 Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῆν κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος ο

Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ θων ε

με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου ου Μη τρι

τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι γη τως το χαι

ρε του ου α γ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα σι ι ι

α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χω ων η μω ω ω

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.β'

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π ε Δε

Ἀ γ γε λι και δυ να μεις ε πι το μνη μα σου και οι φυ
 λασ στον τες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα ρι α
 εν τω τα φω ζη του σα το α χραν το ον σου σω μα ε σκυ
 λευ σας τον α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του υ πην τη σας τη Παρ
 θε νω δω ρου ου ου με νος την ζω ην ο α να στας εκ
 των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι οι

* το τέλος σοι οι οι

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ἧ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ἦχος λ π ε ϑ

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου οὐ Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ λέγων τοῖς ἀγγέλοις συχαρήτέ μοι ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή ἧ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι οἰ οἰ οἰ

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος πλ.β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

∴ Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Θις τούς αἶνους

Ἦχος πλ.β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣

Π α α α α σα πνο ο ο η αι νε σα α
τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον
Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α α νων αι νει

ει τε αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οισ υ ψι

ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες οι

α αγ γε ε ε λοι οι α αυ του αι νει ει τε ε ε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α αυ

του σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε

ω

στιχηρά

ἦχος πλ.β'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχος λ π Πα

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η και α
 να α στα α σις υ υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω
 ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι θο ο ο τες
 σε τον α να σταν τα Θε ο ον η η η μω ω ων υ μνου
 ου ου μεν ε λε ε η η η σον η η η μας

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
 Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς
 λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Η τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα πα ρα δει σον
 η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω
 ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω θε ε εν τες
 σε τον α να στα α αν τα Θε ο ον η η η
 μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε ε η η η σον

η η η μας π

Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κυν Πατρι και αι Πνευμα α τι Χριστον α νυ
μνη η σω ω μεν τον α να στα α αν τα ε εκ νε ε
κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ω ω ω μεν συ ζω
η υ παρχεις η μων και αι α να α α στα α α α
σις ε λε ε η η η σον η η η μας

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν διό
σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Τρι η μερος α α α νε ε ε στης Χρι ι στε ε εκ
τα φου κα θω ως γε ε ε ε ε γρα α α πται
συ υν ε ε γει ει ει ρας το ον προ πα α α το ο

ο ρα α η η η μων δι ι ι ι ι ο ο ο σε
 και αι αι δο ξα α α α ζει το γε ε ε νος τω ω ων
 αν θρω ω ω πω ων και α νυ μνει ει σου τη η
 ην α α να α στα α σι ιν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
 Κύριε, μέγα καὶ φοβερόν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστᾶδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσης· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλόανθρωπε.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος λ π Πά

^{ΠΑ}
Κυ ρι ι ε με ε γα και φο βε ρο ο ον υ υ πα α αρ
^{ΔΙ} χει της σης ^{ΔΙ} Α να στα σε ε ως ^{ΖΟ} το μυ στη η ρι ι ο
^{ΜΕΛ} ον ^{ΔΙ} ου τω γαρ προ ηλ ^{ΠΑ} θες ε ε εκ του ου τα α α φου ^Δ ως
 νυ υμ φι ι ος εκ πα στα α α α δος θα να τω

θα α να α α τον λυ υ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε

λευ θε ρω ω ω σης ο ο θεν εν ου ρα α

νοις α αγ γε ε ε λοι χο ρε ε ε ευ ου ου ου

σι και ε πι ι γης αν θρω ποι δο ξα α α ζου ου

ου σι την εις η μας γε ε ε νο ο με ε ε νην ευ σπλαγ

χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω ω πε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ἔσονται παράνομοι, Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

ω πα ρα νο μοι Ι ου ου ου δαι αι αι οι που

ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ υ ρι ι ι ι

α α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα τι ω ω ω ω ταις

^{ΝΗ} ^{ΠΑ} ^{ΚΕ}
 ουκ ε κλα πη ο θη η σα αυ ρος αλ λα α
 νε ε στη ως δυ να α τος αυ τοι δε κα τη σχυν θη
 η τε αρ νη σα α με νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι ι
 ι ο ο οντη ης δο ο ο ξης τον πα θον τα και τα α φε
 εν τα και α να στα αν τα α ε ε εκ νε ε ε
 κρων αυ τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
 Σφραγισθέντος τοῦ μηνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα
 θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεὺς· ἢ ὡς νεκρόν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν
 προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

^{ΠΑ}
 C φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη
 τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι αι οι φυ λακας κα τα στη
 σα αντες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των θυ ρω ων
 κε ε ε κλει ει σμε ε νων προ η ηλ θεν ο βα α

σι λευς ^Δ η ως νε κρον πα ρα στη η η σα α α α
 τε η ως Θε ον προ ο οσκυ νη η η σα α α α τε
 συν η μιν με λω ω ω δου ουουν τε ες ^Δ δο ξα Κυ υ
 ρι ε ε ε τω ω ω Στα αυ ρω ω ω σου ^Δ και τη Α ανα στα
 α α σει ει ει ει σου

^Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
 Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, αἱ μυροφόροι Γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα
 βαστάζουσαι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἀχραντον μυρίσαι ἐπεζήτηουν, εὖρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον,
 ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς, αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς
 πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὡσπερ θνητόν ἐν μνήματι τὸν Ἀθάνατον;
 δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως
 τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, ἐν ἧ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα
 ἔλεος.

^Πα το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ο ροι οι οι
 γυ υ ναι αι αι κες ^Δ ο δυ ρο με ναι κα τε ε λα α α βον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα ζου σαι
 το σω μα σου το α αχραν τον μυ υ ρι ι σαι ε πε ζη η

η η τουν ευ ρον δε φω το φο ο ο ρον α α αγ

γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη η με νον και

προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και λε ε ε γο ο ο ον

τα τι δα α α κρυ ε ε τε τον εκ πλευ ρας πη γα σαντα

τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω ην τι ε πι ι ι ζη

τει ει τε ωσ περ θνη τον εν μνη μα τι το ο ον α θα α α

να α α α τον δρα μουσαι δε μαλ λον α παγ γει

λα τε τοις αυ του μα θη ταις της αυ του εν δο ξου α να

στα α α α σε ε ε ε ως την παγ κο ο σμι ι ι ον χα

αρ μο ο ο ο νην εν η και η μας Σω τη η ηρ φω

 ω τι ι σας ^Δ δω ρη σαι αι αι αι ι ι ι λα σμον ^Δ και

 το με εγα ε ε ε λε ε ε ε ος ^π

ἦχος βαρὺς

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγᾶριον

ἦχος βαρὺς

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος Γα

Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προς σε ε ε ^Δ εισ

α α κου ου σο ο ον μου ου ^π εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ ρι ε ε ^η Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προς

σε ε ε ^Δ εισ α κου σο ο ον μου ου ^ε προ ο ο σρες τη

φω νη η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου ^η

עֲנֵנִי כִּי קָרָאתָ בְּשֵׁם יְהוָה
ע ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν αι αι με π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ει ει σ

יְהוָה אֱלֹהֵי מִן קִוִּי עֲנֵנִי
α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Κατεθυνθη η η τω η προ ος ε ευ χη η η μου
Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο σ ε ευ χ η η η μ ο υ

πρωως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ο ο ον
ο υ π ρ ω ς θ υ μ ι ι α α μ α εν ω ω π ι ο ο ο ν

επαρσις των χει ει ρω ωων μου ου
σ ο υ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ν χ ε ι ει ρ ω ω ω ν μ ο υ ο υ

θυ σι ι α ε ε σπε ρι νη η η εισ α α κ ο υ σ ο ν
θ υ σ ι ι α ε ε σ π ε ρ ι ν η η η ει σ α α κ ο υ σ ο ν

μου Κυ υ ρ ι ι ε
μ ο υ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Στιχηρά

ἦχος βαρὺς

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν ἁσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

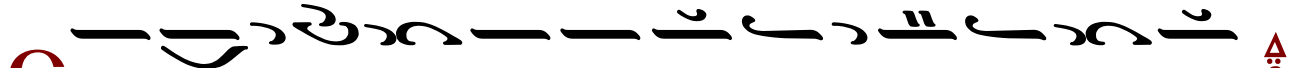

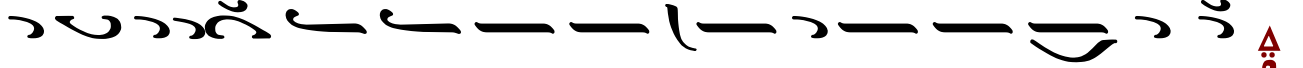

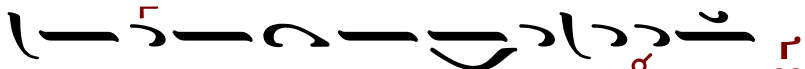

ἦχος Γα

Δεϋ τε α γα λ λι α σ ω ω με θα τ ω Κυ ρ ι ω τ ω
Δ ευ τε α γ α λ λι α σ ω ω με θα τ ω Κ υ ρ ι ω τ ω

 συν τρι ψαν τι θα να του το κρα τος και φω τι σαν τι ι αν

 θρω πων το γε ε νος με τα των α σω μα α των

 και γα ζοντες δη μι ουρ γε και σω τηρ η μων δο ο

 ξα α σοι

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ταφὴν δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σοι.

C ταυ ρον υ πε μει νας σω τηρ και τα φην δι η μας

 θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρω σας δι ο προσ

 κυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου α να στα σιν

 Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

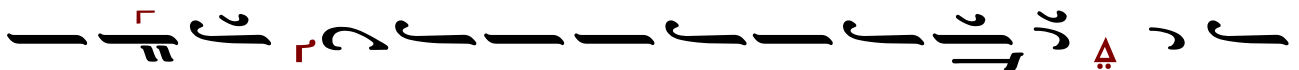

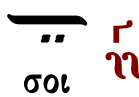
Ἄποστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τῆν ἀγγελικὴν. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι’ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του δη μι
 ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν την αγ γε
 λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ας ου τος ο
 πλου τος της βα σι λει ει ας ο πα θων δι η
 μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 Ἐὰν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι,
 ἔμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἄρνοῦμαι. Σταυρωῖ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν
 σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατος σου ζωὴ μου. Παντοδύναμε καὶ φιλόανθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν
 δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε μα
 στι ι χθης τον νω τον ουκ αρ νου ου μαι Σταυ ρω προσ η
 λω θης και ου κρυ υ υ πτω εις την ε γερ σιν σου και

 χω ω μαι **η** ο γαρ θα να τος σου ζω η μου **α** παν το

 δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α

 σοι **η**

*Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιών, τὴν οἰκειάν μαθηταῖς
 ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτόν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,
 πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς, σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς
 ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλόανθρωπον.*

Δαυ ι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

 λει ο τη η τα **α** εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

 ε κα λυ ψεν **η** αι νε τον δει κνυ υς ε αυ τον και δο ξα

 ζο μενον α ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι α γι ι ω **η**

 προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο γον **α** υ στε ρον δε δι η

 μας σε σαρ κω με ε νον **η** και νε κρω θε εν τα ως αν θρω

πον και αναστάντα κατ ε ξου σι ανως φι λα αν θρω

ω πον

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Κατήλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα: Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Κατηλθες εν τω α δη Χρι στε ως η βου λη η θης
ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ο ος και Δε σπο ο
της και α νε ε στης τρι η με ρος συν α να στη σας
τον Α δαμ εκ των του α α δου δε σμων και της φθο ρας
κραυ γα ζον τα και λε γον τα δο ξα τη Α να στα σει
σου μο ο ο νε φι λα αν θρω ω πε

Ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχυί, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Ε ν τα φω κα τε τε ε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε

 και α νε στης τρι η με ρος ως δυ να τος εν ι σχυ ι

 συν α να στη σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του θα

 να α του ως παν το δυ υ να α μος

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

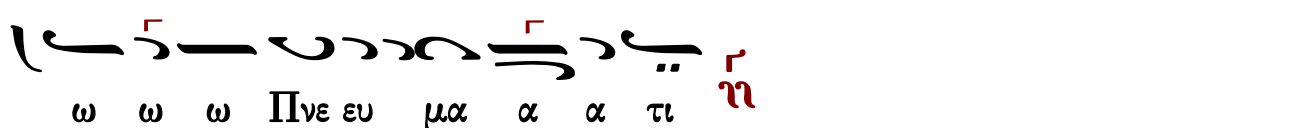

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενωῖς, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Γα

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι

 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας τω

ω ων αι αι ω ω ω ω ω νων α α μην

M η τη ηρ μεν ε γνω ω ω ω ω σθησ υ υ πε ερ φυ υ

σιν Θε ο το ο ο κε ε ε μει ει νας δε ε

πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και

ε εν νοι α αν και το θαυ μα α του το ο κου ου

σου ερ μη νε ε ε ε ευ σαι γλω ω σσα α ου ου δυ υ υ

υ υ να α α ται πα ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου σης

της συλ λη ψε ως α γνη α κα τα λη πτο ος ε ε

ε στιν ο τρο ο ποσ τη ης κυ η η σε ω ως

ο ο που γα αρ βου ου λε ται Θε ο ο ος νι κα

α α α α ται αι φυ σε ως τα α α ξι ις δι

ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ε ρα του Θε ου ου γι ι

ι νω ω σχο ο ον τες δε ο με θα σου ε κτε νω ως

πρε σβε ε ευ ε ε ε ε του ου ου ου σω θη η ναι τα ας

ψυ υ χα α α α ας η η η μω ω ω ν

ψυ υ χα α α α ας η η η μω ω ω ν

ψυ υ χα α α α ας η η η μω ω ω ν

ψυ υ χα α α α ας η η η μω ω ω ν

ψυ υ χα α α α ας η η η μω ω ω ν

θις τόν στίχον

ἦχος βαρὺς

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος Γα

νε στης εκ του τα αφου Σω τηρ του κο ο σμου και

νε στης εκ του τα αφου Σω τηρ του κο ο σμου και

συν η η γει ρας τους αν θρω ω πους συν τη σαρ κι σου

συν η η γει ρας τους αν θρω ω πους συν τη σαρ κι σου

Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

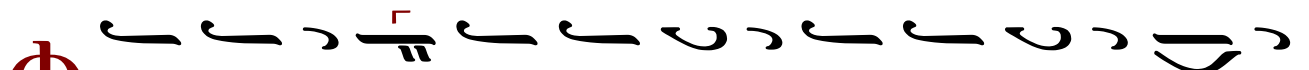
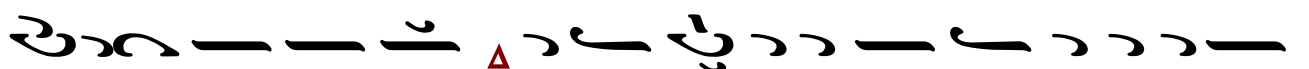

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Tον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα παν τα
 δευ τε προσ κυ νη σω μεν εκ της του α δου γαρ τυ ρα νι δος
 η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του τρι η με ρου
 ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα με νος και το με
 γα ε ε λε ε ος

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Υπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσχύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς
 συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλόανθρωπε.

Υπο τον α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε
 σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συν α νε στη
 σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ υ να μον ε γερ
 σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Φοβερὸς ὄφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν, ἀναστάς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν
 Ἄδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Φ ο βε ρο ος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω χει με

 νος ως ο υ πνων **Δ** α να στας δε τρι η με ρος ως δυ να

 τος **Δ** τον α δα αμ συν α νε στη σας κραυ γα ζον τα **Γ**

 δο ξα τη α να στα σει σου μο ο ο νε φι λα αν θρω ω

 πε **Γ**

Θεοτοκίον

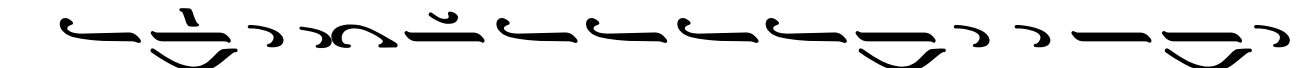

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Γα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω **Δ** και α γι ω Πνευ μα τι **Γ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

 νων α μην **Γ**

Υ πο την σην Δε ε σποι να σχε ε πην **Δ** πα αντες οι
 γη γε νεις **Δ** προσ πε φευ γο ο τες βο ω μεν σοι **Θ** Θε
 ο το ο κε η ελ πεις ημων **π** ρυσαι η μας εξ α με ε τρων
 πται σμα α των **η** και σω στοντας ψυ χας η μω ω ω ν **η**

ἕτερον

Ἦχος Γα

Δ ο ξα α Πατρι ι ι ι ι και αι Υι ω **Δ** και α γι ι
 ω ω ω Πνεευ μα α α τι **η**
Κ αι νυν και αι α α ει ει και εις τους αι ω ω ναας
 τω ω ων αι αι ω ω ω ω νων α μην **η**

Υ πο την σην Δε ε σποι να α σχε ε ε ε ε πην **Δ** πα
 α αν τες οι οι γη γε νει ει εις **Δ** προσ πε φευ γο ο ο ο

τε ες βο ω ω μεν σοι οι Θε ο το κε ε η ε
 ελ πεις η η μω ων ρυ υ υ υ σαι η μα α ας
 ε εξ α α με ε ε τρων πται σμα α α τω ω ων
 και σω ω σον τσα ψυ υ χα α α α ας η η μω ω ω
 ων

Ἀπολυτίκιον

ἦχος βαρὺς

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Γα

Κα τε ε λυ σας τω Σταυ ρω σου τον θα να τον η νε ω
 ξας τω λη στη η τον Πα ρα δει σον των μυ ρο φο ρων
 τον θρη η νον με τε βα λες και τοις σοις α πο στο λοις κη

ρυ υτ τειν ε πε τα ξας ἦ ο τι α νε στης Χρι στε

ο Θε ος ἁ πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ος ἦ

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

ἦχος ᾠδῆ Γα

Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σου ρι σμα ἁ τους

ε πι σοι πε ποι θο ο τας παν υ μνη τε ἦ εκ λακ κου

και βυ θου πται σμα των α να γα γε π σι γαρ τους υ πευ

θυ νους τη α μαρ τι α ἁ ε σωσας τε κου ουσα την σω

τη ρι ι αν ἦ η προ το κου παρ θε ε νος ἁ και εν το

κω παρ θε νος ἁ και με τα το κον πα λιν ου σα παρ θε ε

νο ο ο ος
η

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος βαρὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος Γα

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου η

Εἰς τοὺς αἶνους

ἦχος βαρὺς

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος Γα

Π α σα α πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ υ

ρι ο ον αι νει τε ε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω

ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει ει ει τε α αυ το ον εν

τοι οι οισ υ ψι ι ι στοι οι οισ σοι πρε ε πει

υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Α ι νει τε ε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε

ε λοι ι α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε αυ

τον πα ασαι αι δυ υ να αα μεις αυ του ου ου σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

στιχηρά

ἦχος βαρὺς

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἄνεστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά, εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἦχος Γα

Α νε ε στη Χρι στος εκ νε κρων Α λυ σας θα να του τα
δε σμα η ευ αγ γε λι ζου ου γη χα ραν με γα λην αι
νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν η

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι Α προσ κυ νη
σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν Α τον μο νον α
να μα αρ τη η τον η

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δειξας τὴν ἀνάστασιν.

Χ ρι στου ου την α να στα σιν προσ κυ νουν τες ου παυ ο
μεθα η αυ τος γαρ η μα ας ε σω σεν εκ των α νο μι ι ων

η μων ^π α α γι ος Κυ υ ρι ος Ι η σου ου ους ^Δ ο

δει ξαςτην Α να α στα α σιν ^η

*Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
Τί ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ανταπέδωκεν ἡμῖν, δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτὴς, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τὸν σταυρόν ὁ ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἢ ζωή, ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.*

Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ω πε ρι παν των ^Δ

ων αν τα πε δω κεν η μιν ^η δι η μα ας Θε ος εν αν

θρω ω ποις ^η δι α την κα τα φθα ρει σαν φυ υ σιν

ο Λο γος σα ρξ ε γε νε το ^Δ και ε σκη η νω σεν εν η μιν ^η

προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ γε ε της ^η προς

τους αι χμα λω τους ο ε λευ θε ρω της ^Δ προς τους εν

σκο τει καθη με ε νους ο η λι ο ο σ της δι και ο συ υ

νης ^η ε πι τον Σταυ ρον ο α πα θης ^σ ε πι τον Α

α δην το φως ^φ ^η ε πι τον θα να τον η ζω η ^α η Α να

στα σις δι α τους πε σο ον τας ^η προς ον βο η σω ω

μεν ο Θε ο ο ος η μων δο ο ξα α σοι ^η

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος Γα

^{ΓΑ} Π ^{ΝΗ} υ λας ^Γ Α α δου συν ε ε τρι ψας ^{ΓΑ} Κυ ρι ε ^η και

θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

να μει σου ^η και συν η γει ρας νε κρους τους απ αι

ω νος εν σκο ο τει κα θευ δον τας ^η τη θει α και

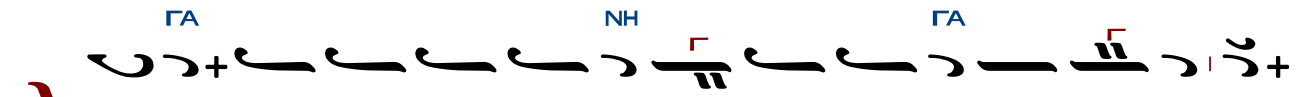
 εν δο ξω α να στα σει σου ως βα σι λε ευς του παν τος

 και Θε ος παν το δυ υ να α μος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδώρησατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι ω

 και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα α σει αυ του

 ο ο τι συν η γει ρε νε κρους εκ των του Α δου

 α λυ υ των δε σμων και ε δω ρη σα το τω κο σμω ως

 Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε

 ος

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ Ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναίξι Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^{ΓΑ}
Ε ξ α στραπτων αγ γελος ^Δ εν τω λι ιθω ε καθητο
 του ζω ο δο χου μνη μα τος ^{ΓΑ} και γυ ναι ξι μυ ρο
^{ΝΗ}
 φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων ^Γ α νε στη ο
^{ΓΑ} ^{ΝΗ} ^{ΓΑ}
 Κυ ρι ος κα θως προ ει ει πεν η μιν ^Δ α παγ γει λα
^{ΝΗ}
 τε τοις μαθηταις αυ του ο τι προ α α γει υ μας εις την
^{ΔΙ}
 Γα λι λαι αι αν ^Γ τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι
^{ΓΑ}
 ω νι ι ον ^Δ και το με γα ε ε λε ε ος ^Γ

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὃ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν, οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃ ἐξ ὄρους Παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἀνευ θελήματος ἀνδρός, ὃ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δαυὶδ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

^{ΓΑ}
Τ ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ιθον τον α κρο γω
^{ΝΗ} ^{ΓΑ}
 νι αι αι ον ^Δ ω πα ρα νο μοι Ι ου δαι αι οι ^Γ

ου τος ε στιν ο λι ι θος ον ε θε το ο Θε ο ος εν

Σι ων ^Αο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε ρη μω

το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ της πλευ ρας

αυ του α θα να σι ι αν ^{ΝΗ}ου τος ε στιν ο λι ι

θος ^{ΓΑ}^Αο εξ ο ο ρους παρ θε νι κου α πο τμη θεις

α α νευ θε λη ματος αν δρος ^{ΝΗ}ο Υι ος του αν θρω ω

που ο ερ χο μενος ε πι των νε φε λων του ου ρα

νου ^{ΝΗ}^{ΓΑ}^Απρος τον πα λαι ον των η με ρων ^{ΝΗ}κα θως ει πε Δα

νι ηλ ^Ακαι αι ω νι ος αυ του η βα σι λει ει α ^{ΝΗ}

ἦχος πλ.δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάρια

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣

Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ε ε κε κρα α α ξα
 προς σε ε ε εισ α α α κου ου σο ο ον μου ει εισ α α
 κου ου σο ον μου Κυ υ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ι ε
 ε ε κε ε κρα α ξα προς σε ε ε εισ α α α κου
 ου σο ο ον μου προ ο σχε ες τη η φω ω νη η η
 η η η της δε ε η η σε ε ε ω ω ω ως μου
 εν τω κε κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε ει εισ
 α α κου σο ο ον μου Κυ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι
 ε

συντομότερον Κύριε εκέκραξα

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣

Κυριε εκεκραξα προς σε εισακουουσοον

μου εισαακουουσον μου Κυυυριιιιε

Κυριε εκεκραξα προς σε εισακουουσοον μου

προσχεστηφωνηηηητηηςδεηησεεεω

ωωωςμου εντωκεκραγεεναι με προς σεε

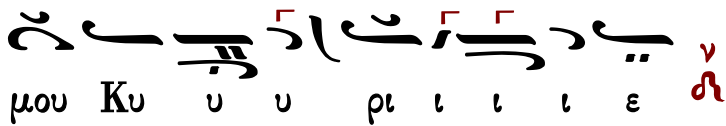
εισαακουσοονμου Κυυυριιιιε

Κατευθυνθητητωηπροσεευχηηημου

ωςθυμιααμαααενωωπιιιιοοοον

σου επααρσιςτωωωνχειειρωωνμουθυ

σιιαεεσπερινηηηειεισαακουσοοον

μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

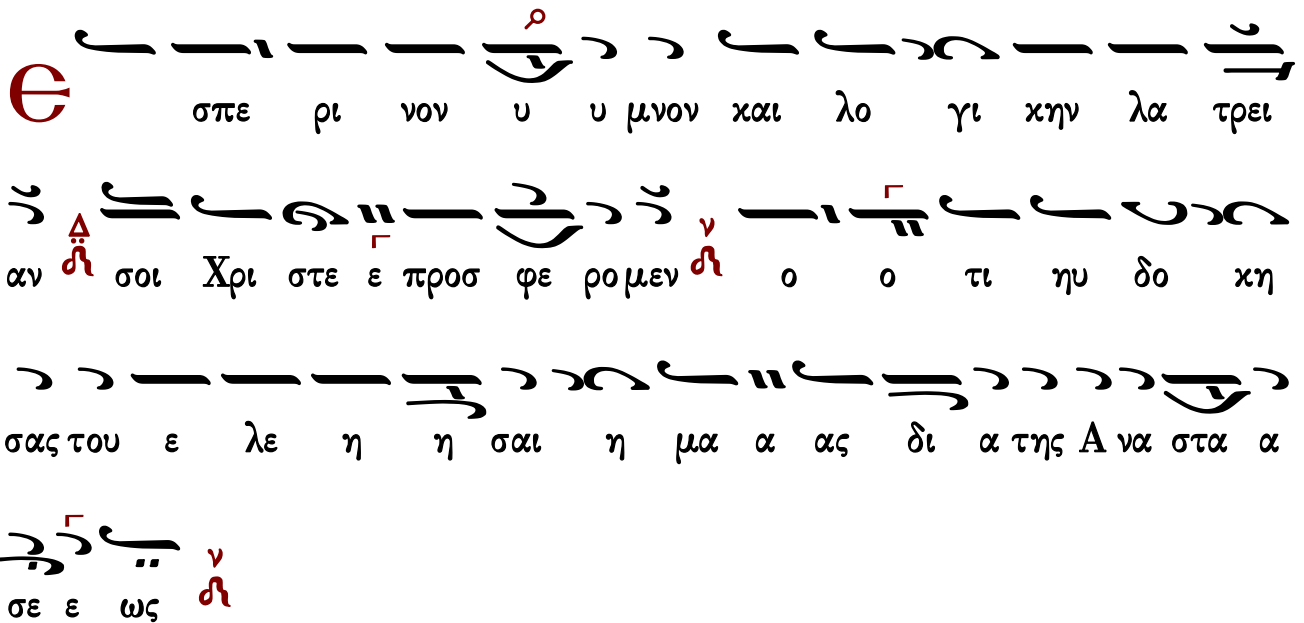
Στιχηρά

ἦχος πλ.δ'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

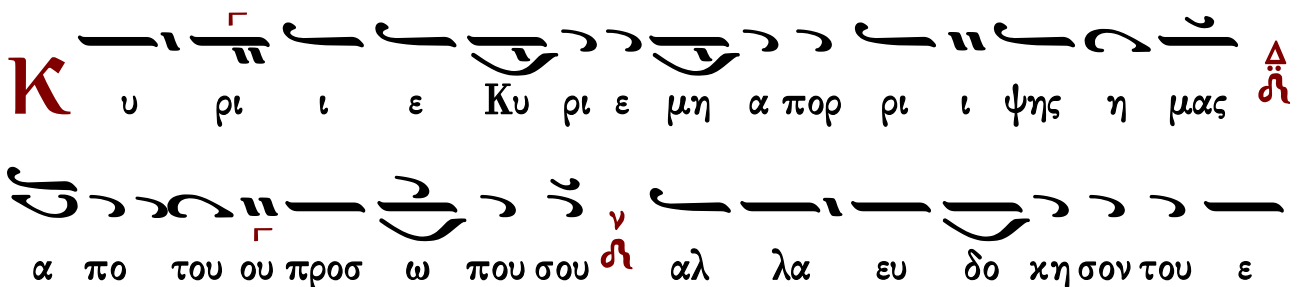
Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

ἦχος λ π δι Νη

Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην λα τρει
αν σοι Χρι στε ε προσ φε ρομεν ο ο τι ηυ δο κη
σαςτου ε λε η η σαι η μα α ας δι α της Α να στα α
σε ε ως

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κ υ ρι ι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η μας
α πο του ου προσ ω που σου αλ λα ευ δο κησον του ε

λε η ησαι ημα αας δια της Αναστα ασε ε
 ως

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
 Χαῖρε Σιών ἁγία, μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Χαι ρε Σι ω ων α γι ι ι ι α μη τηρ των Εκ κλη
 σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω
 ω ω ω τη α φεσιν α μαρ τι ων δια της Ανα στα α
 σε ε ως

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων
 γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ

τος εκ της α πει ρο γα μου σαρκωθεις ^γδλ βου λη η
 σει σταυ ρω σιν θα να του υ πε μει νε ⁶λ και τον πα λαι νε κρω
 θεν τα αν θρω πον ε σω ω σε ^Δδλ δι α της ε αυ του ου
 Α να στα α σε ε ως ^γδλ

*Ἐάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος,
 ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα
 ἔλεος.*

Τ ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν Χρι
 στε ε ε ^Δδλ δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον
 γε ε ε νος ⁶λ εκ της του α δου τυραν νι δος ^γδλ και ε δω
 ρη η σω τω κο σμω ως Θε ος ^Δδλ ζω ην αι ω νι ι ον
 και το με γα ε ε λε ε ος ^γδλ

*Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.*

Δόξα σοι Χριστέ σωτήρ, Υἱέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστάς ἐκ τάφου τριήμερος.

Δ ο ξ α α σοι Χ ρ ι σ τ ε Σ ω τ η ρ Ἁ Υ ἱ ε Θε ου μο νο γε νε ς Ἁ ο
π ρ ο σ πα γ ει ς ἐ ν τ ω Σ τ α υ ρ ω Ἁ και α να στα ς ἐ κ τ α α φ ο υ
τ ρ ι η η με ε ρ ο ς Ἁ

Ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς, σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν,
παντοδύναμε Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον
ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλόανθρωπε.

Σ ε δο ξ α ζ ο με ν Κυ ρ ι ε Ἁ τον ε κου σι ως δι
η μας Σ τ α υ ρ ο ν υ πο μ ει ν αν τα Ἁ και σε π ρ ο σ κυ ν ο υ ο με ν
π αν το δυ να με Σ ω τ η ρ Ἁ μη α π ρ ο ρ ρ ι ψ η ς η
μα ς α πο του ο υ π ρ ο σ ω π ο υ σου Ἁ α λ λ ε πα κου σ ο ν και
σω ω σ ο ν η μας Ἁ δι α τ η ς Α να στα σε ω ω ς σου φι
λα αν θ ρ ω ω πε Ἁ

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρωπιαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἔλεθηῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ π δ ι Νη

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνε

ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω ω να ας των

αι αι ω ω ω νων α α α μην

Ο βα σι λε ευς τω ων ου ουρα α νω ω ω ν

δι α φι λα ανθρω ω πι ι ι αν ε πι της γη ης ω

ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ω ποι οις συν

α α νε ε ε στρα α α α φη εκ Παρ θε ε

νου ου γαρ α γνης σαρ κα προσ λα α α βο ο ο με ε

νο ος και εκ τα αυ τη ης προ ε ελ θων με ε τα

α της προ οσ λη η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε ε

στιν Υι ο ο ος δι πλου ους τη ην φυ υ υ σιν α αλλ ου

ου την υ υ πο ο ο στα α α α σιν δι ο τε ε

λει ον αυ τον Θε ο ο ον και τε λει ο ο ον αν θρω

ω πο ον α λη θωσ κη η ρυ υ υ υτ το ο ο ον

τες ο μο ο λο ο γου ουου μεν Χρι ι στο ον τον Θε ε

ο ο ον η η η η μων ον ι ι ι κε τε ε ευ ε

Μη η τε ερ α α νυ υ υμ φε ε ε ευ τε ε

ε ε λε η θη η ναι τα α ας ψυ χα α ας η η

η μω ω ω ν

Θις τόν στίχον

ἦχος πλ.δ'
Ἀνήλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος,
πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων Ἀνάστασις, ὁ
φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

ἦχος λ π δι Νη

νη ηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο κα

τα βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω

η η η η α θα να τος προς τους εν σκο τει το

φω ως το α λη θι νον προς τους πε σον τσα η πα αν των

Α να στα σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο

ξα α σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἄδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χ ρ ι σ τ ο ν δ ο ξ ο λ ο γ η σ ω μ ε ν τ ο ν α ν α σ τ α ν τ α ε κ ν ε
κ ρ ω ν ψ υ χ η ν κ α ι σ ω μ α γ α ρ α ν α λ α β ω ν τ ω π α θ ε ι α π
α λ λ η η λ ω ν δι ε τ ε μ ε τ η ς α χ ρ α ν τ ο υ μ ε ν ψ υ χ η ς ε ν
α δ η κ α τ ε λ θ ο υ σ η ς ο ν κ α ι ε σ κ υ λ ε υ σ ε τ α φ ω δ ε δι
α φ θ ο ρ α ν ο υ κ ο ι δ ε τ ο α α γ ι ο ν σ ω μ α τ ο υ Λ υ
τ ρ ω τ ο υ ο υ τ ω ν ψ υ χ ω ν η η μ ω ν

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψ α λ μ ο ι ς κ α ι υ υ υ μ ν ο ι ς δ ο ξ ο λ ο γ ο υ μ ε ν Χ ρ ι
σ τ ε τ η ν ε κ ν ε κ ρ ω ν σ ο υ Α ν α σ τ α σ ι ν δι η ς η μ α ς

 η λευ θε ρωσας της τυ ραν νι ι δοςτου α δου ^γ και ως

 Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ι ι ον ^Α και το

 μεγα ε ε λε ε ος ^γ

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμω. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των ^γ α κα τα

 λη πτε ποι η τα α ουρα νου και γης ^β δι α Σταυ ρου πα

 θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας ^γ τα φην δε κα τα

 δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη ^γ συν α

 νε ε στη σας τον Α δαμ ^Α χει ρι παν το δυ να α

 α α μω ^γ δο ξα τη ση τρι η με ε ρω Ε γερ σει ^Α δι

 ης δε δω ρησαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην ^Δ και ι

 λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευσπλα αγ χνος ^γ

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

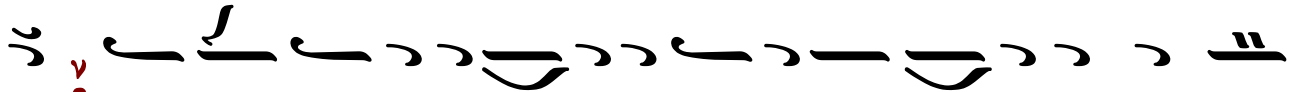
ἦχος λ π δι Νη

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

 τι ^γ

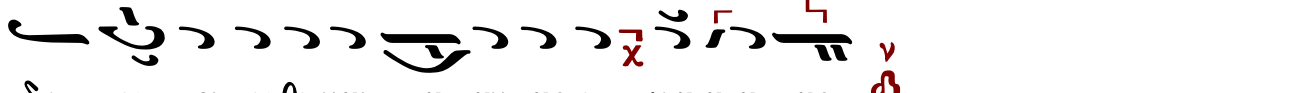

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω ω νων α μην ^γ

Α νυμ φευ τε Παρ θε ε νε η τον Θε ον α φρα

 στως συλλα βου σασαρ κι ^χ Μη τηρ Θε ου του υ ψι ι ι ι

 στου ^γδίων οι κε των πα ρα κλησεις δε ε χου ου Παν α μω

 με ^γη πα σι χο ρη γου ου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα

 των ^γνυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο με νη ^Δ

 δυσ ω πει σω θη ναι πα αν τας η μα α α ας ^γ

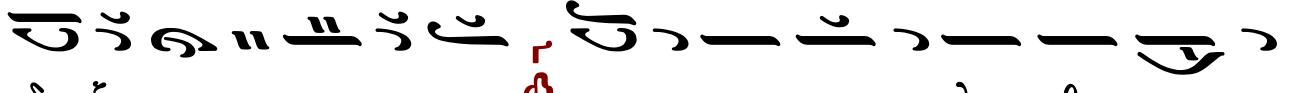
Ἀπολυτίκιον

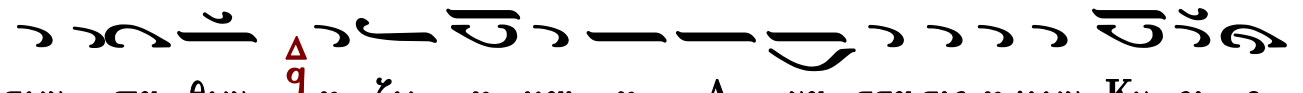
^{ἦχος πλ.δ'}

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π δ ^ε

 Ε ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο ευ σπλαγ χνος ^γ τα φην κα τε

 δε ξω τρι ι η με ρον ^γ ι να η μας ε λευ θε ρω σης

 των πα θων ^Δ η ζω η και η Α να στα σις η μων Κυ ρι ε

 ε δο ξα σοι ^γ

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

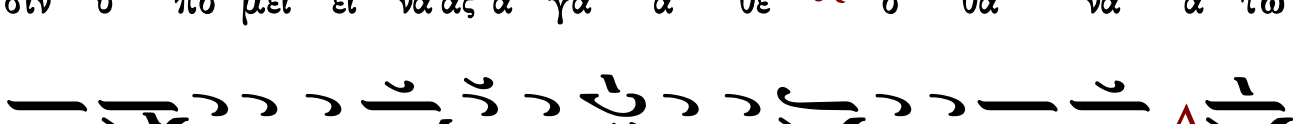
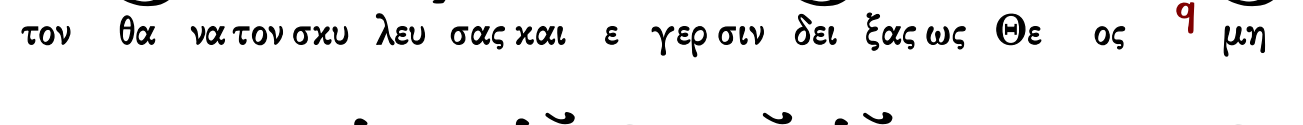
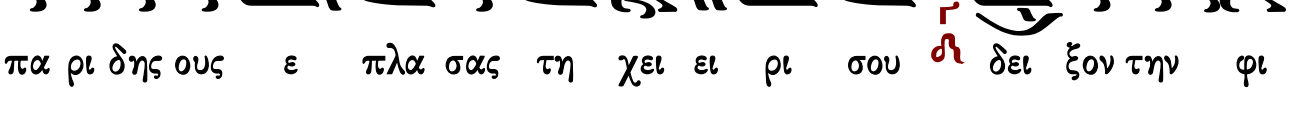
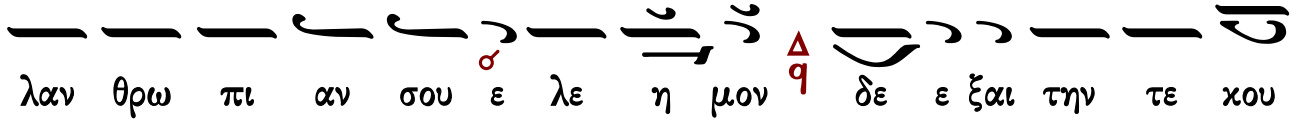

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ἦχος λ π δι —²

 δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

 σιν υ πο μει ει να ας α γα α θε ο θα να α τω

 τον θα να τον σκυ λευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη

 πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ε ξαι την τε κου

 σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ουσαν υ περ η μων και σω

 σον Σω τη ρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Εἰς τὸν Ὁρθρον

ἦχος πλ.δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ —²

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν ρ̣ εϋ
 λο γη με νος ο ερ χο ο με νος ρ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ
 ρι ου ρ̣

Θεις τούς αἰνους

Ἦχος πλ.δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ Νη̣

Π α α σα πνο η ρ̣ αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι ι ον ρ̣ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ω ων ου ουρα α νω ω ων ρ̣ αι νει ει ει ει τε ε

ε α αυ το ο ον εν τοι οϊς υ υ υ ψι ι ι ι

στοις σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

ω

λι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι οι αγ γε λοι οι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει τε αυ τον

πα ασαι αι δυ να α μεις αυ του ου ου σοι πρε πει υ

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

στιχηρα

ἦχος πλ.δ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόνητος.

ἦχος λ π δι Νη

Κυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

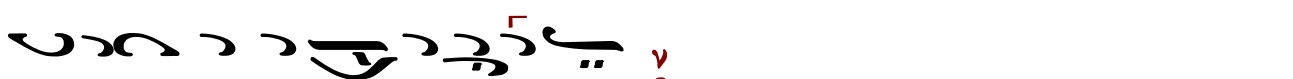
στης ^Δ υ πο Πι λα α του ου κρι νο μενος ^γ αλλ ουκ α πε
 λει φθης του θρο ο ο νου ^β τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με
 νος ^γ και α να στας εκ νε κρω ω ων ^Δ τον ^χ
 κο σμον η λευ θε ρω σας ^β εκ της δου λει ει ει ας του
 αλ λο τρι ι ι ου ^Δ ως οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω
 προς ^γ

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
 Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα,
 στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ
 παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει ω ^Δ
 Ι ου δαι οι σε κα τε θεν το ^β αλλ ως Βα σι λε α υ
 πνου ου ουν τα ^β στρα τι ω ται σε ε ε φυ λατ τον ^γ
 και ως ζω ης θη σαυ ρο ο ον ^Δ σφρα γι δι ε σφρα

 γι σαν το ^βαλ ^λα α νε στης και πα ρε σxes ^Δα φθαρ

 σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων ^γ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Κ

 υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα α του δι α

 βο ο ο λου τον Σταυ ρο ονσου η μιν δεδωκας ^γφριτ τει ει ει

 γαρ και τρε ε ε μει ει ^Δμη φερων κα θο ραν αυ του ου την

 δυ να μιν ^γο τι νε κρου ους α νι στα α α ^βκαι

 θα α να τον κα τηρ γη σε ^γδι α του το προσ κυ νου

 μεν ^Δτην τα φην σου και την ε ε γε ερ σιν ^γ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Ὁ ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεός ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἔδωρήσατο.

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν
 κη ρυ ξας ^Δ τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε ⁶ τα δε γυ
 ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^γ τι ζη τει τε τον ζων τα μετα των
 νε κρων ^Δ α νε στη η Θε ος ων ^Δ και τη οι κου με νη ζω
 η ην ε δω ρη η σα α το ^γ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
 Ἐπαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθῆς τῇ Θεότητι, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
 ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός, διὰ
 τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλόανθρωπε.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

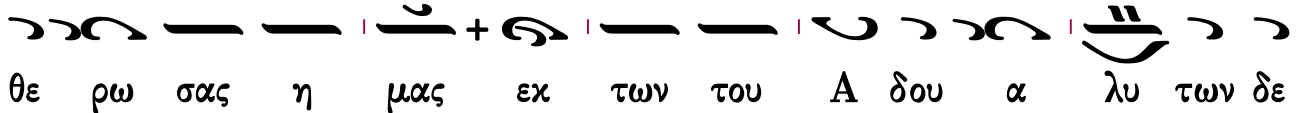
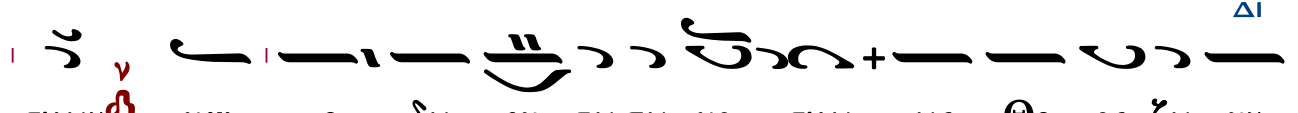

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη̣

Ε πα θες δι α σταυ ρου ο α πα θης τη θε ο τη τι ^γ
 τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ⁶ ι να η μας ε
 λευ θε ρω σης εκ της δου λει ας του ε χθρου ^γ και α θα

 να τι ι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε

 ος ^Δδι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρω

 πε ^γ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἠλευθέρωσας
 ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Προσ κυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι

 στε την σην εκ τα φου Α να στα σιν ^γδι ης η λευ

 θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε

 σμων ^γκαι ε δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην

 αι ω νι ι ον ^Δκαι το με γα ε ε λε ος ^γ

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο, σὺ
 δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

NH
T ο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρουν τες πα ρα νο
ΓΑ NH
 μοι ⁶ _λ συν τη κου στω δι ι α ^Δ _δ ε σφρα γι ι σαν το του
ΔΙ
 το ^γ _δ συ δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να α
NH
 μος α νε ε στης τρι η η με ε ρος ^γ _δ

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἰερουσαλὴμ Κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμοτήριον; ἔδεξά μιν αὐτὸν ὡς θνητόν, καὶ τρέφω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

NH
Π ο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε ⁶ _λ και
ΔΙ NH
 ται τας συν τρι ψα αντος ο αι χμα λω τος ου τως ε
ΒΞ
 βο α ^γ _δ τις ε στιν ου τος ^Δ _δ ο τι ου κατα δι κα ζε
NH
 ται ⁶ _λ εν τοις κα τω τα τοις της γης ^γ _δ αλ λα και ως σκη
 νην κα τε λυ σε ⁶ _λ του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ^γ _δ

ε δε ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως

Θε ον παν το δυ να με σω τηρ ε λε η σον η μας

Ἔωθινά

Κατ' εκτέλεση Κωνσταντίνου Πρίγγου
(ἀπομαγνητοφώνηση Παναγιώτη Φιλίππου 2017)

Ἔωθινὸν α'

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδάχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦσαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος ᾠ Πα

λε ε ε Δο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι ω ω

και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι

Ε ι εις το Ο ο ο ρο ος τοις Μα θη ται αι

αις ε πει ει ει ει ει ει γο ο ο ο με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε νοις ^{π ρ} δι α την χα μο

ο ο ο ο ο θεν ^{π ρ} ε ε πα αρ σι ι ιν ^η ε ε ε πε

ε στη η η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ^{π ρ} και προσ

κυ νη η η σα αν τε ε ες α αυ το ον ^{π ρ} και την

δο θει ει ει σαν ε ξου ου σι ι ι ι αν ^η πα α

αν τα α χου ου ου ου δι ι ι δα χθε ε ε εν τες ^{π ρ}

εις την υπ ου ου ου ρα νο ο ον ^Δ ε

ξα α α πε στε ε ε λ λο ο ο ον το ο ^ρ κη η ρυ

υ υ υ υ υ ξαι ^{π ρ} την εκ νε κρω ω ων Α α α να

α στα α σι ιν ^η και την εις ου ρα νου ου ου ους α

πο ο ο κα τα α α α στα α α α σιν ^{π ρ} οι οι

οι οι οι οι οίς και αι αι συ υν δι αι αι αι ω
 ω ω νι ι ι ι ζει ει ει ει ν ο α ψε ευ
 δη ης ε ε ε πηγ γει ει ει ει λα α α α το π ρ
 Χρι στο ο ο ος ο ο Θε ε ο ος η και Σω ω τη ηρ τω
 ω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μω ων π ρ

Ἔωθινὸν β΄

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ Μαριὰμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἔφετοῦ, ὥραθη ὁ λίθος μετρημένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

ἦχος Δι

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι Δ

Μ ε τα μυ υ υ ρω ω ων προσ ε ελ

θου ου ου ου σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α

α αμ γυ ναι ξι ι ι και δι α πο ρου

με ε ε ε ε ε ναι αι αι αις πωσ ε ε ε ε ε

σται α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ει ν του ε ε φε ε του

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α α θη ο ο

ο λι ι θο ο ος με ε ε ε τηρ με ε νος και

θει ος νε α α α νι ι ι ας κα τα στελ λων

τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ων της ψυ υ υ χης

η γερ θη γα αρ φη η η σιν Ι η σου ους ο Κυ

υ υ υ ρι ος δι ο ο κη η η η ρυ υ ξα α
 τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου Μα α
 θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αι αν δρα
 μει ει ει εν και ο ο ο ψε σθε ε α α αυ τον α
 να στα αν τα ε εκ νε κρω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ν ως ζω ο δο ο ο την και αι Κυ
 υ υ υ υ υ υ ρι ι ον

Ἔωθινὸν γ'

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο· καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα, οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλόανθρωπε Κύριε.

ἦχος ἠ Γα

Δ ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω και αι α α γι ω ω Πνε ε ε ε ε

ευ μα α α α α τι ι

Τ ης Μαγ δα λη νη η η η ης Μα α ρι ι ι ι ι

ας την του Σω ω τη η η ρο ος ευ αγ γε λι ι

ι ι ζο με ε νη ης εκ νε κρων Α να

α α α α στα α α σι ι ι ι ι ν και ε ε μ φα

α α α α νει ει ει ει ει α αν δι α πι

στου ου ου ου ουν τες οι οι οι Μα α α α α α

θη η η οι Μα θη η ται αι ραι αι αι αι αι ω

νει ει ει δι ι ζο ον το το τη ης κα α αρ δι ι

ι ι ι α ας σκλη η η ρο ο ον αλ λα α

α α α τοι οισ ση μει ει ει ει οισ κα θο πλι σθε

εν τε ες και θα αυ μα α σι προς το κη η η η η

ρυ υ υ υ γμα α α α α α πε ε στε ε ε ε ε

ελ λο ο ο ο ον το ο και συ μεν

Kυ υ ρι ι ε προς τον αρ χι ι φω ω τον α νε

λη η η η φθης Πα τε ε ε ε ρα οι δε ε κη η

ρυ υτ τον παν τα χου ου ου ου τον λο ο γο ον

τοις θα αυ μα α σι πι ι στου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ε νοι οι δι ο οι φω τι σθε εν τε ες

δι α αυ τω ων δο ξα α α α ζο ο με ε ε εν

σου την ε εκ νε ε κρων Α α να α α α α στα α
 α α σι ι ιν φι λα α α αν θρω πε ε Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ε

Ἑωθινὸν δ'

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμά σου Χριστέ, ἀλλά τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἠγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὀραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ἦχος δὲ Πα

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και
 αι α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Ο ορ θρο ος η η η η ην βα α α α θυ υ
 υς και αι γυ ναι κε ε ες η η ηλ θον ε πι

το ο μνη η η μα α α σου ου Χρι ι ι στε ^{π ρ} αλ

λα το σω ω μα ου ου ουχ ε ευ ρε ε ε ε θη ^{Δ ρ}

το ο πο ο ο θου ου ου με ε ε νον α α αυ ταις ^{π ρ} δι ο

α πο ο ο ο ο ρου ου με ε ε ε ναις ^{π ρ} οι ταις α

στρα πτου ου ου ου ου ου σαι αις ^{Δ ρ} ε σθη η η η η η

η η η σε ε ε ε σιν ε ε πι ι ι στα α α α α

α α α αν τες ^{π ρ} τι ι ι το ον ζω ω ω ν τα ^{Δ ρ} με

τα α α α α των νε κρων ^{Δ ρ} ζη η τει ει ει ει ει τε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε γον ^{π ρ} η γε ερ

θη ω ω ως προ ο ει ει ει ει πε ^{Δ ρ} τι α μνη μο νει ει

τε ^{Δ ρ} των ρη η μα α α α των α α αυ του ^{π ρ} οις ^χ

πει ει σθει ει ει ει σαι π⁹τα ο ρα θε ε ε ε εν τα ε

κη η η η ρυ υ υ υτ τον π⁹αλλ ε δο ο ο χει ει λη

η η η ρο ος τα α ε ε ε ε ε ευ αγ γε ε

ε ε λι ι ι ι α π⁹ου τω ως η η η σαν π⁹ε ε ε

τι ι νω ω θεις οι Μα α α α θη η η η ται π⁹αλλ

ο Πε ε τρο ο ος ε ε ε δρα με και ι

δων ε δο ο ο ο ο ο ξα α σε ε ε ε σου προς

ε αυ το ο ο ον τα α θα αυ μα α σι ι

α α 6 λ

Ἐωθινὸν ε΄

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἔωθινὸν τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνις, ἔδωκας ἐννοῆσαι σου τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾶ δὲ καὶ Κλεόππα, συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως σεαυτὸν φανεροῖς; Διὸ καὶ ὀνειδίξῃ, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν, ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἄλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ

τάς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς, ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο, οἱ καὶ τοῖς μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι
 ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι
 ω τω ω ω ν σο ο ο φω ω ω ν σου ου χρι μα α
 α α α τω ω ω ν Χρι ι ι στε πως Πε ε
 τρω ω ω ω μεν τοις ο θο νι ι ι ι ι οι οι οις
 μο ο νοι οις ε ε δω ω ω ω κας εν
 νο η η η σαι αι σου ου ου ου τη ην Α α α α να α
 α α α στα α α α σιν Λου ου κα δε ε ε και Κλε ε
 ο ο ο ο ο ο πα συμ πο ρευ ο ο ο ο με νο ος

ω ω ω μι ι ι ι λεις π και ο ο μι λων ου

ουκ ευ θε ε ε ως σε ε ε α αυ το ο ο ον

φα α νε ε ε ροις δι ο ο και ο ο νει

ει δι ι ι ι ι ζη η ως μο νος πα ροι κων εν

Ι ε ε ρου ου σα λημ και αι μη η με τε ε ε

χων των εν τε ε ε λει βου ου λε ευ μα α α α α

των α α αυ της αλλ ο πα α αν τα προς το

του πλα σμα α α τος συμ φε ε ε ρον οι οι κο νο μων

και τας πε ρι σου ου ου προ φη τει ει ει ας

α νε ε ε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν τω

ω ευ λο ο γει ει ν το ον α α α α αρ τον ε ε

γνω ω ω σθησ α α αυ τοις ων και προ του ου

του αι καρ δι ι ι αι προς γνω ω ω ω σιν σου

α α νε ε φλε ε ε ε ε γο ο ο ον το οι και τοις

Μα θη ταις συν η η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ η η η η η

δη τρα α νω ως ε κη ρυτ το ον σου ου ου τη η ην

Α να α α α α στα α α α σιν δι ης ε

λε ε η η η σον η η μα ας

Ἐωθινὸν ς'

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν ἔγερσιν μαθηταῖς, ἐμφοβους ἔδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὄρα, ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῆ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π Πά

υε ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Η ον τως ει ρη η νη η συ υ υ Χρι ι στε

προς αν θρω ω ω ω που ου ους Θε ε ου

ει ρη η η η η η η η νη την σην δι ι

δου ους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν Μα α α

θη η η η ταις εμ φο ο ο ο ο βου ους ε ε

δει ει ει ξα α ας α αυ τους δο ο ο ξα α

α α αν τας πνε ε ε ε ε ευ μα ο ο ο

ραν ^π αλ λα κα α τε ε στει ει ει λας τον τα

α ^χ ρα α α χον αυ τω ω ω ω ω ν τη η

ης ψυ υ χης ^Δ δει ξας τας χει ει ει ει ρας και αι

αι τους πο ο ο ^Δ δα α α α α ας σου ^π ^χ πλη

ην ^χ α πι στου ου ου ουν των ε ε ε τι ^π τη της τρο φη

η η η ης με ε ε τα λη η η η η ψει ^π ^χ και

δι ^χ δα χων α α α να α α μνη η η η η σει

ει ^δ ^χ δι η η η νοι ξας α αυ τω ω ω ν

το ο ο ο ον νουν ^χ του συ νι ε ε ε ναι τα ας

Γρα α α φας ^π ^χ οισ και την πα τρι κην ε παγ γε

λι ^π ^χ ι ι αν ^δ ^χ κα α α α θυ πο σχο ο ο ο με ε

ε ε νος και ευ λο γη η η σα α ας α αυ

τους δι ε ε στη η ης προς ου ου ου ρα α α

α νον δι ο ο ο ο ο συν αυ τοις προσ κυ νου ου

ου ου ου ου ου με ε εν σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι

Ἑωθινὸν ζ'

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωτὶ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἕστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστασιν ἔτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

ἦχος Γα

Δ ο ξα α Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

δου ου ου σκο ο τι ι ι α α και αι πρω ω

ι και τι ι προ ο ο ος το μνη η μει ει ει

ο ον Μα ρι ι α α α ε ε στη η η κας

πο λυ σκο ο ο ο ο το ος ε ε χου σα α α α

α α ταις φρε σιν υφ ου που τε ε θει ει ει

ται αι ζη τει εις ο ο Ι ι η σου ους αλλ

ο ο ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε χο ο ον τας

μα α θη τας πως τοι οισ ο θο ο νι ι ι οισ και

τω σου δα ρι ι ι ι ι ω την α να α

α στα α α σι ι ι ν ε ε τε κμη η ραν το ο και

α νε μνη σθη σα αν της πε ε ρι ι του ου ου ου ου του

γρα α φη ης ^η μεθ ω ω ω ων και δι ων ^Δ και
 η μει εις πι ι ι στε ευ σα α αν τες ^η α νυ
 μνου με ε εν σε ε τον ζω ω ο ο δο ο ο ο ο ο την
 Χρι ι στο ον ^η

Ἑωθινὸν η'

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενῆς· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶιον κληρὸν ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ἦχος λ π δὲ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω ^ε και α α γι ι ω
 Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι ^ν
 Τ α της Μα ρι ι ι ι ας ^χ ^ν ^δ δα α α α κρυ υ υ

α α ου ου ου μα α α την χει ει ει ει ει ει
6 λ

ται θε ερ μως ι δου αρ κα α τη η ξι ω ω
γ δ

ται αι και αι δι δα σκον τω ων Α α αγ γε ε ε
Δ δ

ε λων και της ο ο ψε ε ω ως τη ης σης ω
6 λ

ω ω ω Ι η η σου αλλ ε τι ι προ οσ γει α
γ δ

φρο νει οι οι οι οι οι α α γυ νη η η η η
π ρ

α σθε ε νης δι ο και αι α πο ο πε εμ πε ε
γ δ

ται αι μη η προ οσ ψα α αυ σαι σοι οι οι οι
Δ δ

Χρι ι ι ι στε αλλ ο ο μως κη η η ρυ
γ δ

υ υξ πε εμ πε ε ε ται τοις σοι οι οι οις Μα θη
γ δ

ταις οις ευ αγ γε ε ε ε ε λι α α ε φη η σε
Δ δ

ε την προς τον πα τρω ω ω ω ω ο ον κλη η η
 ρον α α νο δον α πα αγ γε ε ε ελ λου ου ου ου
 σα μεθ ης α ξι ι ι ω σο ον και η μας
 της ε εμ φα α α νει ει ει ει ει α α α ας σου
 Δε ε σπο ο ο τα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἑωθινὸν Θ'

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀφίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ
 θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν·
 ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν
 ἐνεμῆσαι ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι
 κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ἦχος λ π ῥ Πα

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι
 ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Ω ς επ ε σχα α α α τω ων τω ω ων χρο ο ο

ο νων ου σης ο ψι ας Σα αβ βα α α α α

των ε φι ι στα σαι αι αι τοι οισ φι ι ι ι ι

λοις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α α τι θα αυ μα

α α βε βαι αι οισ τη κε κλει σμε ε ε ε νη ει

σο ο δω ω ω τω ων θυ ρων την εκ νε κρω ω ω

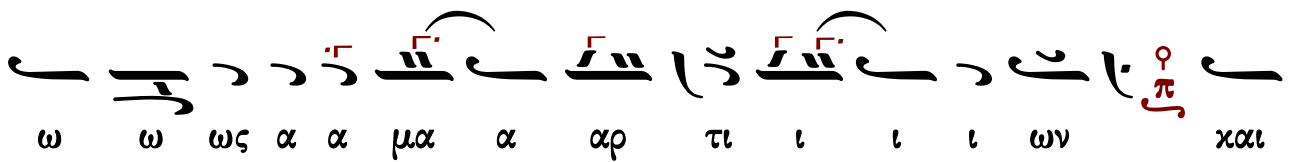
ων σου Α α να α α α α στα α α α α σιν α αλλ

ε ε πλη η η σας χα ρα ας του ου ους Μα θη

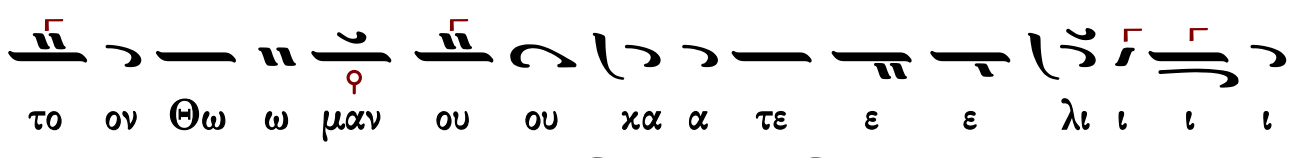
η η τας και Πνευ μα τος α γι ι ι ου με ε

τε ε δω ω ω κας α α αυ τοις και ε ε ξου ου

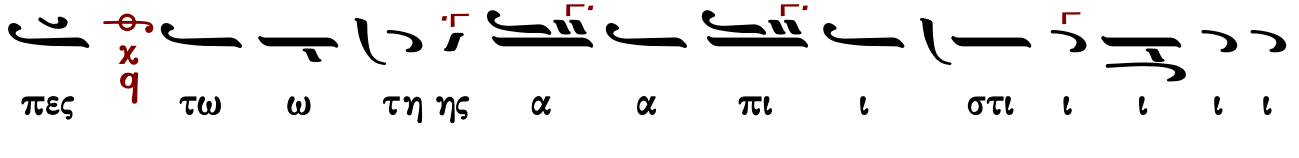
σι ι α αν ε ε ε νει ει ει ει μας α φε σε ε

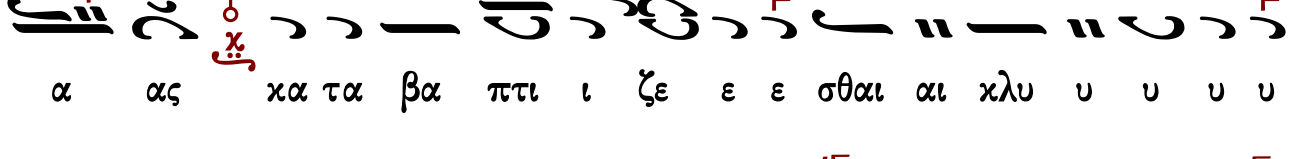
ω ω ως α α μα α αρ τι ι ι ι ων και

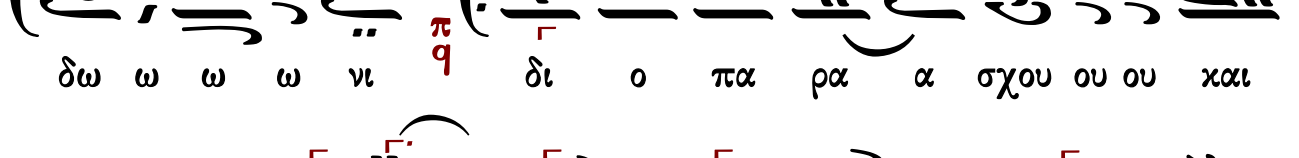
το ον Θω ω μαν ου ου κα α τε ε ε λι ι ι ι

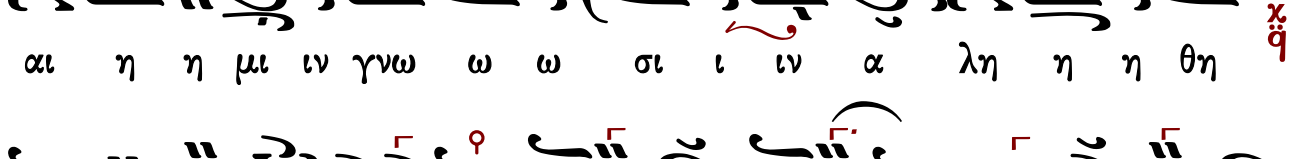
πες τω ω τη ης α α πι ι στι ι ι ι

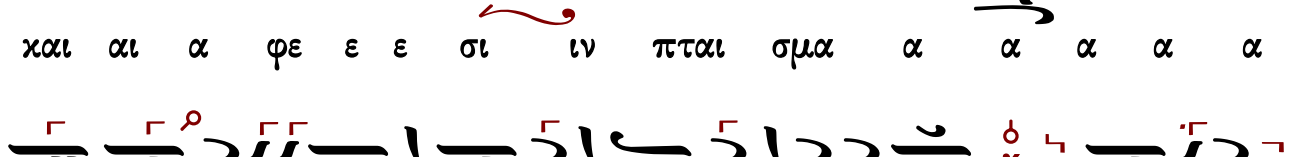
α ας κα τα βα πτι ι ζε ε ε σθαι αι κλυ υ υ υ

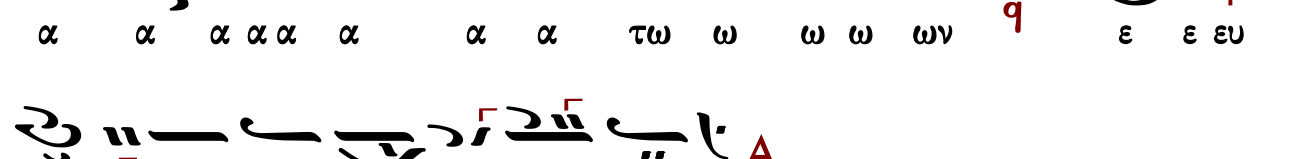
δω ω ω ω νι δι ο πα ρα α σχου ου ου και

αι η η μι ιν γνω ω ω σι ι ιν α λη η η θη

και αι α φε ε ε σι ιν πται σμα α α α α α

α α α α α α α α τω ω ω ω ων ε ε ευ

σπλα α αγ χνε Κυ υ υ ρι ε

Ἑωθινὸν ι´

ἦχος πλ.β´

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον

ἐν γῆ· οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντροφήσαι
 φιλόανθρωπε Κύριε.

Ἦχος λ π Πά

λ ε ε Δ ο ο ο ο ο ξ α Π α α τ ρ ι ι και αι αι
 Υ ι υ ι ω και α γ ι ι ι ω Π νε ευ μα α α
 τι
 Μ ε τ α α α τ η η ν ει εις Α α α α α δου κα α α
 α α θ ο ο ο δο ο ν και τ η ν εκ νε κ ρ ω ω ν
 Α α α να α α α α α α στα α σ ι ν α
 α α θ υ υ μου ο υ ν τ ε ς ω ω ω ς ει ει κο ς
 ε πι ι τ ω ω ω χ ω ρ ι ι σ μ ω ω ω σου ου Χ ρ ι
 στε ε οι οι οι Μ α α θ η η η τ αι π ρ ο ς ε ρ γ α
 σ ι ι α α αν ε τ ρ α α α α α π η η η η σαν και

πα α α λιν πλοι οι οι α και αι αι δι

ι ι ι κτυ υ υ υ α και αι α α γρα ου ου

δα α α μου αλ λα συ Σω ω ω τερ εεμ φα

νι σθεις ως Δε σπο τη ης πα αα α α αν των δε ξι

οι οισ τα δι ι κτυ υ υ α κε λε ε ε ε ευ

εις βα α α λειν και ην ο λο ο ο γος ε

ε ε ε εργον ε ευ θυς και πλη η η θο ος

των ι χθυ υ υ υ υ ων πο ο ο λυ και δει

ει ει ει ει ει πνον ξε ε ε νον ε ε τοι οι μο ο ον

εν γη ου με τα σχο ο ον των το τε σου ου ου των

Μα α α α α θη η η η των και η

μα ας νυ υν νο η τως κα τα ξι ι ι ω ω σο

ο ον ε ε ε εν τρυ φη η η σαι φι λα α

α α α α λε φι λα α αν θρω ω πε Κυ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ε

Ἐωθινὸν ια'

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φανερωῶν ἑαυτόν, τοῖς μαθηταῖς σου Σωτῆρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμένειν φροντίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἔλεγες· εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνε τὰ ἄρνια μου, ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμνίην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ἦχος λ π δι Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Φ α νε ρω ω ων ε α α αυ το ον τοις

Μα θη ται αι αι αι αις σου Σω τη η ηρ με τα α α

α α την Α α να στα α σι εν Σι ι ι μω ω νι

ι ι δε δω ω κα ας την των προ βα α α α τωων

νο ο μη η ην εις α γα α α α πης α αν τε

κτι ι σι εν την του ποι οι με ε νειν φρο ον τι ι

ι ι δα αι αι αι των δι ο και αι ε λε ε

γες ει φι λει εις με ε ε Πε ε ε ε ε τρε ποι

με νε τα α α α αρ νι α α α μου ποι οι

οι με ε ε νε ε τα προ ο βα α α τα α α α

μου ο δε ευ θε ως ε εν δει ει κνυ με ε νο

ος το ο φι ι ι λο ο ο ο στο ορ γο

ον περι του α α αλ λου μα θη του ου ε πυ υν

θα α α α νε ε ε ε ε ε το ω ων ταις πρε ε

σβει ει ει ει αις Χρι στε ε ε την ποι οι μνη ην

σου δι ι α α α φυ λα ατ τε ε εκ λυ

υ υ υ υ κω ων λυ μαι νο με ε ε ε

ε ε ε νω ω ω ω ω ων α αυ τη η ην

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΣΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

